

MIC. # 9822 (RAB. 213)

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

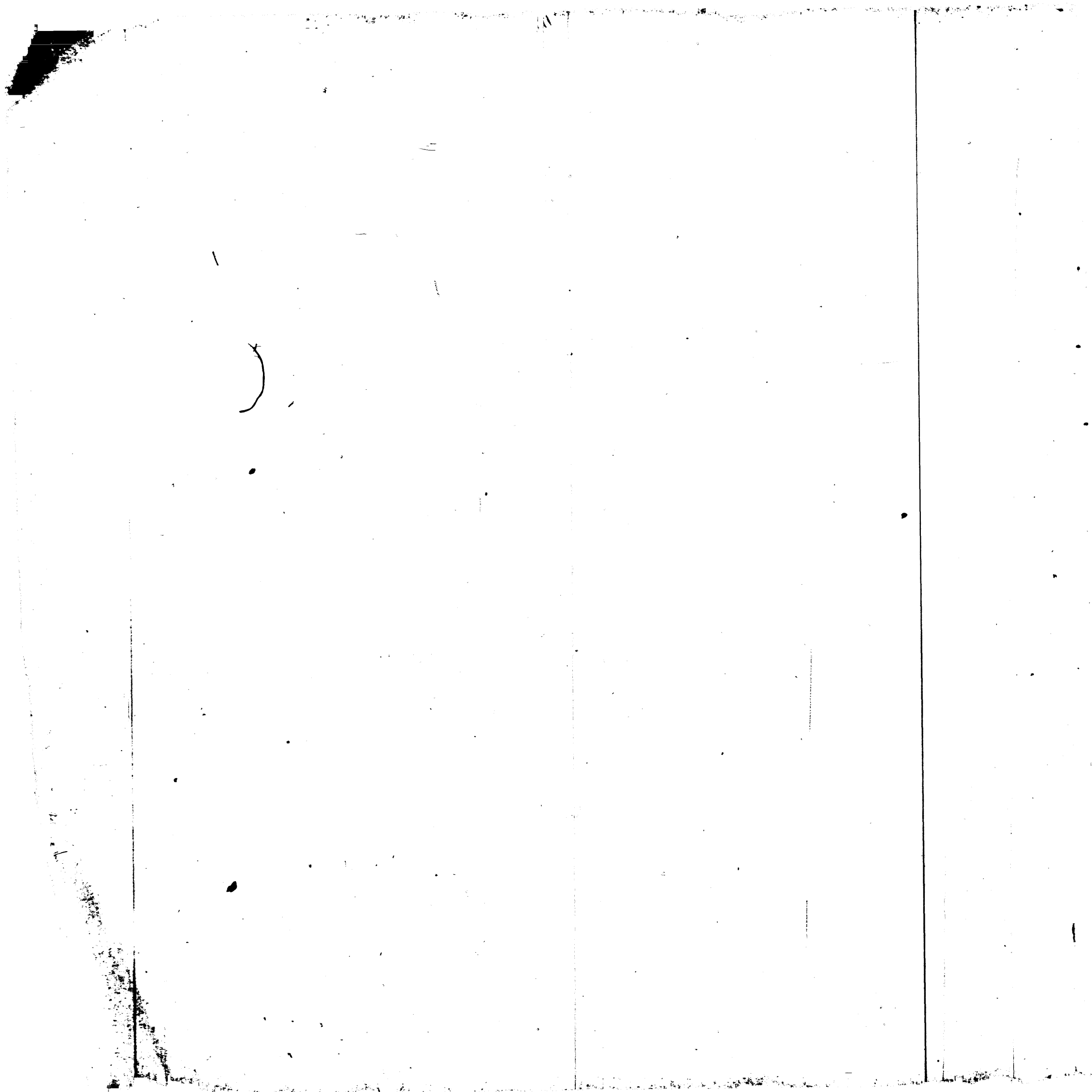
MAIMONIDES,

PERUSH HA-MISHNAH LEHA-
RAMBAM.

פירוש המשנה לרמב"ם.

YEMEN: [12--]

YEMENITE SCRIPT

Rab. 213

RAB
213

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

ENELOW MEMORIAL COLLECTION

Presented by

Mrs. Nathan J. Miller

והוא ויהוה ברוך דמי שונים יביא שלמים נחלים ליום אחד ואין פועל

לחם כל מאכל ולכת אברהם פניו לבבול כמא תבין חי כתובות יקו

רצא משנה לא ימכר לא עלי וגו' יטול שוחרה הנא אחרהא אן ידע להא

שכין תלך לזרבעת מתער וישתרט מי אכיתנה ייזי ליוגרא חיהא חק בוגר

ודילך צאין מא תבין פי אפרק אכיר מן עדרים וקר עלמת נק לתורהאז איל

השלמים אדי יקרב אגיר לא בד מער מן לחם לכנה הנא סקט למא לחם

תכמל לזוירור וכו' אחטאת תמות הו אן חתרך רתי תמות כמא צבין פי א

תאני מן מסכח תמורה ודעע עתמין לא יבין מא מנהא חטאת ומא

מנהא עולה ומא מנהא שלמים נמפורשים אן יבין ודעע לא נהנין ולא מועיל

אנה לא יבין אסתנפאע בהא לכתחלה ומן אסתנפאע לם ילזמה קרבן מעולה

כמא ילזם כר מן יהנה מן ההקדש כמא יתבין פי מסכת מעילה ויפלו לנדבה

הו אן וקרב מורא עולות צדבה ואפרק בין עולה צדבה ייזי ליוגרא חיהא חק בוגר

אמר כורה פי אתא מן מסכת תמורה והנא צבין נזרק עליה

אחד מן הדמים אינן יכול להפך ר עקיבה אומר אפילו נשחט עליה אחת מכל

הבהמות אינן יכול להפך במ דב אמו בתעלות טהרה אבל בתעלות טומאה

יפר שהוא יכול לומר אפשי אשה מצולת ר אומר אף בתעלות הטהרה

שהוא יכול לומר אפשי אשה מצולת ר עקיבה יראע הפסד

פי קן מנא אחד לשלש בהמות לא יפר וקר עלמת אן תעלות טומאה

בס יציר ויביא שתי תורים אן שני בני יונה ויטהר ויקרב ובער

ויבטרי באצירות והימים הראשונים יפלו פלדילך יפר ומעני כימון

נמרתה גיר מתנעפה ונא בדר הנא פי מעני אשה

באשה מצולת ויסת תשרב וקול ר אן ולן תעלות

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בית דוד הנה אינן בקדש

בית שמאי יתפרנסו מי יתפרנסו הנה הן

אתמורה אחילו בטענת מתקדשת בהמה כדלך אהרן הקדש מן אלה וטבין
דלך כי תמורה ובית הלל קולון אתמורה קד כהן עור נה קדש חזקל מעולם
והנא לים עור נה קדש ולים באנלט נלזם להקדש

בדיר ראשון הרי הוא הקדש ועלה שלכסן בית שמאי ודלך הקדש בית
הלל אומרין אינן הקדש חבית שליין שתעלה בדיר ראשונה הרי היא הקדש
ועלת שלשמן בית שמאי אומ' הקדש בית הלל אומ' אינן הקדש

קד בינא חן הודא אכלאם ולן פי אמונע אדי אכמר פיה אנה מן לזית לזי יבין
תמן אדי עלה בינא אקל תמן מן אשי לזי נדר אינן הקדש ענך בית הלל לטנה
נלז אכב אמתל מן אשור אדי הן קדושת הנעק ומן לזי נה אהבית לזי הרי
קדושת רבים

מי שנדר בנזיר ונשאל להכב ויטעו מנה משעה
שנדר נשאל להכב והתירו היתה לו בהמה מופרשת ונעץ ותרעה בעדר הנה

בית הלל לבית שמאי אין אתם מודים בזה הקדש טענת שתעץ ותרעה בעדר
אמרו להם בית שמאי אין אתם מודים דמי שטעה וקרה לתשיע עשירי קדושת
תשיע ולאחד עשר עשירי שהוא מקודש אמה להם בית הלל לא ה שר
קידוש מה אלו טעה והנח את השבט על השמיני על שנים יצא שנה
כלום אלה כתוב שקדש את העשירי הן הן קידש את התשיעי ואת
עשר

קן גנזה משעה ששם ובשרו אין יחזק אסור כימים
התר אעני אנה יבין בעד אצילות את עור משעה שנדר מנח
בין ימנה ושאלות לחם את נהג בהם התר ולם ילחם אצילות
עד משעה שנשאל לכן הודא מדרבם עלי טריק אחר אסור
דכר מונה משעה שנדר ועלי אנה לא נהג עיר
כאן פי תלך אמרה טעה ותוהם אין לימין

תשיע ועשירי ונחוד עשר שולח
הנה אסור שדלך אסור

[illegible]

אנה אתה עושה ואנה אחרי עשר רם יתחדש ונמא קא שמיני לאן אתה עושה
ואחרי עשר גלטי פי ערדרה
ומעשה שנעבד אם ער שלא נעבד בהמה נזיר אינו נזיר זן טענות טעה נחום
איש מדי כשעל נזירים מן העולה ומעלה בית המקדש חרב אמר להם
נחום איש מדי אלו הייתם יודעים שבית המקדש עתיד להרב נזירים הייתם
אמרו לו לאו והערך נחום איש מדי וכשבא דבר לפני חכמים אמרו כל שני
ער שלא חרב בית המקדש נזיר משחרב בית המקדש אינו נזיר

בין הן אן קו בהמתו חנמא יעני בה שלש בהמות אלאמה לה ואגלטה אתי
גלטי נחום המדי ביינה לאן קו התירם לים יקיד בה התר נחום חנמא יריד
בה אנה אבאח להם אשרב ואטומא וקא להם אן אנזירות עצמה אמר
לו התיר להם עדים פלא אכתלאף אן דלך נציז וקו אחבב משחרב בית
המקדש אינו נזיר אלא ידל בלא שך אנה לא יחתא הפרה לאנה לס תלומר
נזירות וקד גמא פי הוא אקול לא מדרב ר אעזר אדי יקול פותחין בנווד יעני
אנה לא יחתא הפרה כמא ביינא פי אתאסע מן נזירים והו קולקם פי אתלמוד
שטפוק רבנן לפ אעזר ואוקמוה בשש ידו דתנן פותחין בנווד והלכה כחכמי
הון מהלכין בדרך ואחד בא כנענן ואמר אחד מהן הריני
שזה איש פלוני ואחד אומר הריני נזיר שזינו הוא הריני נזיר שאחד

יציא אחד מכם נזיר ששניכם נזירים שכולכם נזירים בית
כולם נזירים בית הלל אומא אין נזיר אלא מי שלא נתקיימן דברין
בית שמי אומא כולם נזירים יענון
אלי לא יענה כלאמה כלאמה ילזמה אנזירות לאן כמא

בית שמי אומא כולם נזירים יענון
אלי לא יענה כלאמה כלאמה ילזמה אנזירות לאן כמא
בית שמי אומא כולם נזירים יענון
אלי לא יענה כלאמה כלאמה ילזמה אנזירות לאן כמא
בית שמי אומא כולם נזירים יענון
אלי לא יענה כלאמה כלאמה ילזמה אנזירות לאן כמא

בית שמי אומא כולם נזירים יענון
אלי לא יענה כלאמה כלאמה ילזמה אנזירות לאן כמא

בהמה הריני נזיר שאין זה בהמה הריני נזיר שזה חיה ובהמה הריני נזיר
 שאין זה לא חיה ולא בהמה הריני נזיר שאחד מכם נזיר שאין אחד
 מכם נזיר ששניכם נזירים שכולכם נזירים הרי כולם נזירים
 הרתעו לאחריו רגע אי כלפה יעני רדא ארנל אדי תנאזעו פיה הל רן
 פלסן אן לא לל הו נזיר אן נזיר בעז אן כאן מקבל נחום רגע אי כלפה
 ולם יעלם מע מן אחק מנהמא פליס ילזם ואחד מנהם נזירות ור שמעון
 אדי יעתקד ספק נזירות להחמיר כמא תקדם פי אפרק אמצני ילזם כל ואחד
 מנהם אנזירות מספק כמא דבר ואינה הלכה וקד תקדם לך פי אפרק אכיר
 מן בכורים כ... ש בו דרכים שוה לחיה וכן פלדלך תלזמה אנזירות עלי ו...
 אי ונה כאן קולה ואן טאן אשכין ואחד בנפסה יקול הדא אקולא כלהא
 עלי אכוי וידור בנזיר עלי כל ונה מן הדא אקול ונה למתה — אנזירות
 פאעלם דלך ולמא דכר אכוי לדי הו מן בהמה וכן חיה ודבר אחטתם מן
 נזיר אנה כדא אן לם כדלך נאב מא ישבה ודך והו אן יכון שבעין מקבלין
 ואחד נזיר ואכר נזיר פאן אדי יקול ענהמא הריני נזיר שאחד מכם נזיר
 לזמתה אנזירות וכדלך אן קא שאין אחד מכם נזיר יעני אן לא ואחד מנהמא
 נזיר וכדלך אן קא ששניכם נזירים לאן קד עדן עלי אבענא מתל אכוי סוי
 וכדלך אן כאנא אמקבלין כתרין וכאן פיהם נזירים ונזיר נזירים וול כאן
 גיר ויתחד גיר נזירים ואחד נזיר וקא שכולכם נזירים לזמתה אנזירות לבן
 עהם נזיר מתל מא לזמתה פי אכוי פי קן שזה חיה לכו בועין ד...
 והדא הו מעני קן הרי כולם נזירים יעני אנזירות לזמתה לחולי
 כל פעל מן הדא אפעל

פרק ששי

שלשה מיני אסורים בנזיר —
 מן הגפן כל היועה מן הגפן מעטרפין זה עם
 בזית כל שני הרטטונה עד שישרתה
 וישבה כרי

היה א"י קלנא כי הדה אפרעת אינו חייב אלא אחת ה"א בדיני אדם א"י
לא ילזמה מלקות אם בעד התראה כלילך יחמץ התראה עלי כל מלקות והו חולק
לה אמרו לו אל תשנה אל תשנה אמת בדיני שמים ככל מה שרוב רביעית עליה
עבירה וכל חלק שעה עבירה וכל נצמסה יתגם עבירה ועלי ה"א פקס לכל אסורין
שבתורה לא פקס ביו אסור לאו אסור כרת חן אסור מיתת בית דין את תעלם
אן הבח על הערוה אי ערוה באנת חייב על כל ביאה וביאה באנמא עואן כנא נחן
לא נקדר נקים עליה נר חד ואחד האלה יעצקבה עלי כל עבירה ועבירה ואן כנא
קתלנא עלי ואחדה מן הדה לעבירות והתודה נפר לה אנמיע מן נהה אתשמה
לא מן נהה אן אחד ואחד א"א אקאמה בית דין יסתגמר לדנוב אכתירה וסנביין
דלך פי כיועעה
שלשה מינים אסורים בניזיר הטומאה והתעלות והיועם
מן הגפן חומר בטומאה ובתעלות מביועם מן הגפן שהטומאה והתעלות סותרין
והיועם מן הגפן אינו סותר חומר ביועם מן הגפן מבטומאה ומבתעלות שלא -
הותר כלל היועם מן הגפן הותר בתעלות מעוה ומת מעוה חומר בטומאה -
מבתעלות שהטומאה סותרת את הכל וחייבין עליה קרבן ותעלות אינה סותרת
אלא שלשים יום ואין חייבין עליה קרבן
וקאון פי ספרי לעשות יין מעוה ביין חדשות אמת פי אכומה פלס יקולא יטב -
פקט וגם אנקל לאבין לא יטמא אבל מטמא הוא למת מעוה ומת מעוה הן מת
לו קוברים ותעלות מעוה הן אן יעיבה ערעת פי איאס אנחירות ויברי מנ
תלזמה אהלמקה מעות עשה הן קו וגלה את ראשו ואת שערו ואת גבות
ואאעל פי גמיע אשריעה קוליהם כל מקום שאתה מונע עשה ולא
יכול אתה לקיים את שניהם מוטב ואס לאו יבוא עשה וידחה את
וה"א הו מעע הותר מכללו יעע אן תם חלה תחל לה פירא
ועיר מתר בהם ואכלאם כלה ביין
בשלישי ובשביעי ופלה בשביעי ופלה בשלישי

בליקל וצו לאמ לא יטמא

אם קרבנותיו בן בשביעי ופלה בשלישי
אם קרבנותיו בן בשלישי ופלה בשביעי

לא יטור ואין הלכה כר עקיבה
בפני עצמן ועל החרענים בפני עצמן ועל היוגין בפני עצמן ו' לעזר בן עזריה
אומר אינו חייב עד שיאכל שני חרענים וז' אלו הן החרענים ואלו הן היוגים
החרענים אלו החיעונים והיוגין אלו הפנימיין דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר כדאי
הטעה כזוג שלבהמה החיעון זוג והפנימי עכבול
עזריה קולה חרענים ועד ז' ואקל יגמיע פי' אעבראנה אתעין וענבול שכל
יעלה פי' אענאק אדוואב והן יגרס אסם אמגוף מנה זוג ואסם יגרס אמעמה אדי
יערב פי' גיחבב אשכל אמגוף פיסמיע לה ענות ענבול והלכה כר' יוסי אדי יקו אן
חרענין אעם חן אקשר אבראני ואין הלכה כר' לעזר בן עזריה אא אדא אכל
מגל' מא נקול פי' מעטס אמאכל אחרתס
גלה או שגילהו ולסטים פותר שלשים יום נזיר שגילה ביז ביוג בין בתער
או שסיפספ' באדמה מפני שהיא בשרת את השיער ^{כל סנא חייב נזיר חייב ומפספס מבין אשורק ר' ישמעל אומר לא יחוק} קא אלה פי' אנוזיר
גדל פרע ואר עח ענדנא אן סתם נזירות שלשים יום פאשער אדי יכון לה
תלאתין יומא יתסמי פרע פלדלך אן חלק ראסה יבקי שלשים יום חת יכון לה
פרע וחני' יבדי באעדד ויתם אנזירות וכדא קאזא בענן גדול שער וליכא
וקא תנע גדל פתח שער ראשו פלדלך תחרס איהא באי וגב מן וגוה חזא
שער וחזא אזא שער לזמה מלקות ענד מא יזיל שער וזאחדה אמא
זנע אסתירה יסקט לה מן אעדד תלאתין יומא כמנן קא פלא יכון דלך חת
מעטס שער ראסה באמוסי אן מא יסבה אחרתק אענן אן יקטע אשער
מעטס אגסס וקולה אן שסיפספ' כל שהוא חייב יעני בה אנתה באדי
אחך באיד ומפספס אחך באאנפאר אן בכלי ובשרט לא יקעד אסקאט
אחך אגסס אגסס פי' לו שבעון אדי יקול דבר שאין מתכוון מוע
הלכה כר' שמעון פי' דבר שאין מתכוון ואדמה

מז' חרענים וז' יוגים

ואין הלכה כר' עקיבה

ואין הלכה כר' עקיבה

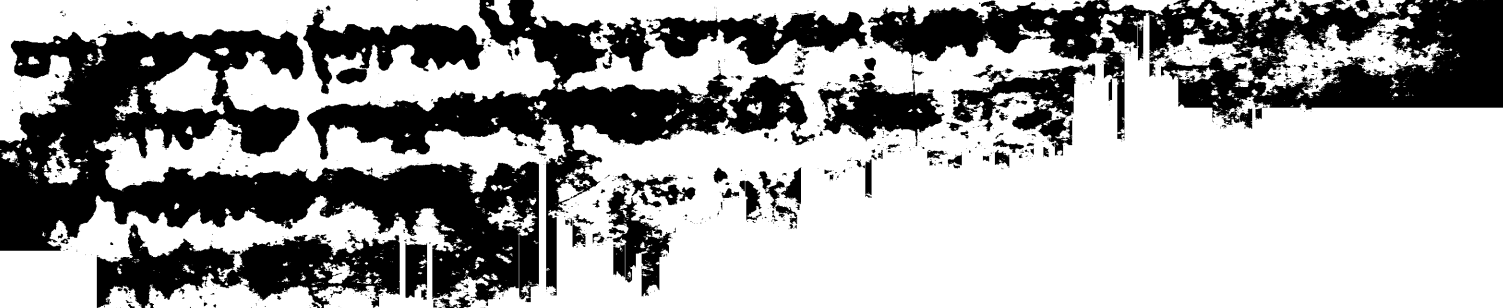

יָרַח וּכְצֵם אֶת בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בָּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְטָהַר אֶת הָרֹאשׁ אֲנִיזָה אֲדִי אֶתְנַגֵּם בְּזֹמַת
פֶּאֶנְצֵסָה מִעֲלֵמָה בְּאֵימָם הוּא וְטָהַר שִׁבְעַת יָמִים חָתִיךָ טָבוֹר בְּשִׁבְעֵי וְדַעְרֹב
שִׁמְשֹׁן תָּם חָלַח בְּשִׁמְיָנִי בֵּית מִרְבָּעֵתוֹ וְהִי שֵׁנִי תוֹרִים אוֹ שֵׁנִי בַעַי וְנָר וְכַבֵּשׁ בִּי
שִׁנְתָּן לֹאשָׁם בְּשִׁמְיָנִי אֵת לֹם יִסְבֵּל בְּשִׁבְעֵי בֵּל בְּשִׁמְיָנִי חֵלֶץ יִנְיָב כִּרְבָּאֶנֶר
חֲרִי יַעֲרִיב שִׁמְשֹׁן אֶעֱנִי פִי אֶתְסַע וְהוּא מוֹר ^{טל} ^{טל} מִבֵּית אֵם מִרְבָּעֵתוֹ חֵלֶץ
אִם כֵּן הִיָּה מוֹעֲרֵב שִׁמְשֹׁן וְאֶפְקָדָה טֶרְפוֹן פֶּאֶר דִּיר חֵלֶץ דִּטְרָרָה כִּיעֹד הִיָּה מִבֵּית
שְׁלֹשׁ בְּהֵמֹת דִּטְרָרָה וְעוֹלָה וְשִׁלְמִים שׁוֹחֵט אֶת רִשְׁלָמִים וּמִגְלָה עֲלִירֹם דִּבְרֵי
וְהַדּוּדִיָּה רִאֲעָרָה אֹמֶר לֵאמֹר מִגְלָה הִיָּה מִגְלָה אֵלֶּה עַל רִחְטָת שִׁרְטָת חֹדֶם מִכֹּל מִחוּם
וְחָסִם צִלָּה עַל אֶחָת מִשְׁלֹשְׁתָּן יִמָּא מַעֲנֵי מִגְלָה עֲלִירֹם אֵן תִּכּוֹן חֵלֶץ חֲתָר
דַּעַד דִּבְחָרָה וְהִלְכָה כִּי יְקוֹדֶה יִיָּא שִׁמְשֹׁן בִּי גִלְיָה אֹמֶר רִבִּיָּה שִׁלְשָׁה
בְּהֵמֹת וְלֹא חִירָשׁ דִּרְאֻיָּה לִחְטָת תִּמְרָב חִכּוֹת עוֹלָה דִּמְרָב עוֹלָה שִׁלְמִים
יִקְרָבוּ שִׁלְמִים הִיָּה נִטְוֹל שֵׁעַר רִאֲשׁ וְזָרוּ וּמִשְׁלַח תַּחַת הַדּוּדִיָּה אִם צִלָּה בְּמִדִּינָה
לֵאמֹר מִשְׁלַח תַּחַת הַדּוּדִיָּה בְּמִדִּבְ אִמְּךָ בַּתְּעֻלָּת טֶרְרָה אִבֵּל בַּתְּעֻלָּת טוֹמָא
לֵאמֹר הִיָּה מִשְׁלַח תַּחַת הַדּוּדִיָּה רִאֲשׁ אֹמֶר רִכָּל מִשְׁלַח תַּחַת הַדּוּדִיָּה חוּץ חִירְטָמָה
שִׁבְמִדִּינָה בְּלִבְדִּי הִיָּה מִבְּשָׁל אֶת רִשְׁלָמִים אֵן שׁוֹלְחִים וְכִיָּה נִטְוֹל תַּחַת הַדּוּדִיָּה
שִׁלָּה מִן הָאֵיל חֵלֶץ מִעַר אֶחָת מִן הָאֵיל וְרִקִּיק מִעַר אֶחָד וְנִטְוֹל עַל כִּפִּי יִנְיָר
יִפֶּן וְאַחֵר כִּי הוֹתֵר הַנְּזִיר לִשְׁתוֹת יִיָּן וְרִשְׁלָמִים לִמְתֵּסֶה שִׁמְשֹׁן אֹמֶר כִּיָּן
עֲלִיָּה אֶחָד מִן הַדְּמִים הוֹתֵר לַנְּזִיר לִשְׁתוֹת בִּיָּן וְרִשְׁלָמִים לִמְתֵּסֶה
אֶחָד עֲלִמְתָּנִן אֶתְרָה פִּי קִרְבָּנוֹת נְזִיר אֶתְרָה רִבִּיָּה לַעֲלִיָּה וְכַבֵּשׁ לִחְטָת
וְשִׁרְיָעָה אֲנִיזָה אֵן יִהְיֶה מִתַּח אֶתְרָה מוֹעֵד לֵאמֹר כִּדִּירָה בַּת אֶנְץ פִּי
מִאִיר יִקֵּן אֵן נְזִיר טָמֵא אֵינָה חֵלֶץ מִתַּח אֶתְרָה מוֹעֵד יִרְמִי
וְאֵת תַּחַת אֲשִׁלְמִים וְאֶחָד מִיָּם יִקְוֹלֹן לִיָּם יִרְמִי שִׁעֲרָר
וְאֵת נְזִיר טֶרְרָה שִׁלָּה מִתַּח אֶתְרָה מוֹעֵד שִׁנְעֵשָׁה
וְאֵת שִׁלְמִים וְאֵת נְזִיר טֶרְרָה וְאֵת תַּחַת חֵלֶץ

לכך
עקב

ובית הכנסת שיהיה שם קבר ואכתוב שם שם מי יבנה יתן שם נביא
חביתן מי יבנה מכתב אהלות ועל סוף סוף יבנה יתן שם נביא
חביתן כלם הנושנים במת מן אנשים בהם יבנה יתן שם נביא
מי יבנה יתן חביתן בית הכנסת וארץ העמים מבוזת במגע ובמגע ובחור
ואין עליל ודופק מטמאין במגע ובחור ואין מטמאין במגע ואין אתורה מי יבנה
אברהם מי או בלעם אדם או בקבר יבנה שבעת ימים לכן מט כונה יתגש בקרה
כלהא תלמה הזאת שלישי ושביעי לא תלמה תלמה ותגשכא איהם אמתקדמה
גד מי טבאות מכצורה ודי אתי תכון מן דתת אבער יתמה לקולה ויני ימות
עליו וכן ולס יתן ויני יתמה אמתקדמה ויני יתמה יתגש איהם נגע
באהל המת או איהם החל על רובע ענמות והן מעני קו רובע ענמות תגש
דכד מי ספרו ויני נגשו שלמקורניו לחנהא חיעה תגשכא מיטל איהם אטומאה
ולא תנעש מן איהם אנדרות ולא תגשכא מיטל אטומאה בל יתגש
איהם אנדרות נגשו כשלישי ספרו ויני נגשו חיעה יתגש תגשכא אנדרות
בעד תגשכא איהם מתגש אטומאה אתי יתגש במת ובכזית מן המת
ומיטל עזר משה ונגן אתורה מי אמתקדמה איהם בדי מן אמתקדמה יתגש כשלישי
דכד נגשו יתגש איהם בעד אמתקדמה איהם ויני יתגש חיעה חיעה חיעה
ימינו ובעד דליך יתגש אמתקדמה ויני יתגש אמתקדמה איהם איהם איהם
אתי כהן תגשכא מיטל איהם חיעה חיעה חיעה חיעה חיעה חיעה חיעה חיעה
ספרו חיעה ויני נגשו לא תגשכא מן איהם אנדרות כהן ויני תגשכא לה חיעה
מת איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
כנס קל איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם

100-443887-100

[illegible]

לבהמה ואומר אם טמא הייתי החטאת מחובתי ורעולה נדבר ואם טהור הייתי
העולה מחובתי וחטאת ספק וסופר שלשים יום ומביא קרבן טהור וקרבן
טהור ואומר אם טמא הייתי העולה הראשונה חובה וזו נדבה וזה שאר קרבני אהרן יושע נמצא
זה מביא קורבנותיו מחזעיים אבל הורן חכמים לדברי בן חמא

עבדנא אעל סיבין לך עלי אכמאלי מסכת טהרות ותכרר פי כותמע כתרין
ספק טומאה ברשות הרבים טהור וברשות יחיד טמא ותעלמנא דלך מן א
טוטה אתי קא ללה פיה ונסתר וריא נטמא פקטע באטומא אר ונסתר
ברשות היחיד ודא אדא כאן פי רשות היחיד שכין ואחד אן אתעין מתל אטוטר
אתי לים תם גיר בועל ונבעלת חמא אדא כאן פי רשות היחיד תלתא אשכאן
פמא אר וחדת ספק טומאה ספיקן טהור לחנה ברשות הרבים פהדא
אזי קא לשני נזידים ראית אחד מכם שנפגא לם יכון מעהמא פי דאר ואח
דה לאן ספיקן טהור כמא אעלנא ואנמא כאן בארע ענהמא ודהא אזי קא וסנמרים
שלשים יום תכלם עלי סתם נזירות אתי הי שלשים יום וכולך אן כאן עליה
מא מתל עשר סנין סוף לין עשר שנים ודהא לא יתחת אינא לא אדא כאן זמא

זמאן עאחבה וקר עלמא אן קרבן טמאה הן שתי תורים אן שני בני יונה
וכבש בן שנתו לעולה ואשם וקרבן טהרה כבש בן שנתו לעולה וכבשה
לחטאת ואיל לשלמים והלכה קבן חמא נזיר שהיה טמא בכה

ומוחלט בספק אוכל קדשים אחר שלשים יום ושותה ביין ומטמא למטה
לאחר מאה ועשרים יום שתעלה הנגע דוחה לתעלה הנזיר בזמן ש
ודאי אבל בזמן שהיה ספק אינה דוחה

אעול תכון חאצרה פי איהן וחנייה יבין מעסרה אהרן אהרן
אסור בקדשים עד שיבט כפרתו וסן לבסוף קדש
כפרה כמא יתבין פה אהרן וכוונתו

ואם לא ידעו
אין דנין
אין דנין

רביעית דם שהיה מטמא את אדם בארץ אינו דין שיהא הנזיר מגלה ער מעור
ומשאה ועל חילוף אמר לי מה זה עקיבר אין דנין קל וחומר ונשנא
והרעיתו דברים לפני יהושע אמר לי יפה אמרת אלא כך אמרה הלכה
לא תראה זו קלה מן השרץ יעצ לא תבון דדה לטומא מן המת
אני לא ילום אנזיר עליוה חלאחר אכף מן טומאת שרץ חייבין עליוה על ביאת
מקדש כמה צא אנן פירא חו בנבלת שרץ טמא פכיו דדה וכלאס ר מאיר ציר
עחיו וחד תקדם לך כי דהא אפרק חן אנזיר מלה על מבע עעם כשעורה ועב
משאו ואינו מלה על רביעית דם מע כון עעם כשעורה אינו מטמא בארץ
ורביעית דם מטמא בארץ כמה דברצא עלי מא יבין כי אלאני מן אהלות מארץ
ר עקיבה חן יתעלם רביעית דם בקל וחומר מעעם כשעורה כמה דבר וועעם
כשעורה לם יגם נן ביין בנצחיתר כמה נביין כי אהלות ואנמא דו הלכה ויא
פענא אין דנין קל וחומר מהלכה והוא הו אמענא אי אשאר לה בה ר איעזר
אסתתרה ורו איעצ צרע ר יהושע פי קולר יפה אמרת יפע לקיאם ציר לן כא
פי נעמן לכן לכן דדה לאחכאם הלכה אין דנין קל וחומר מהלכה פליס ילום דה
והו קל לא כך אמרה הלכה

פרק שמיני

שני נזירים שאמר להן אחד ראית
אני יודע איזה מכם מביאין קרבן טומא וקרבן טהרה ואומר אם אני הוא
לא קרבן טומא שלי וקרבן טהרה שלך ואם אני הוא הטהור קרבן טהור
קרבן טומא שלי וסופרים שלשים יום ומביאין קרבן טהרה ואומ
א הטהור קרבן טומא שלי וקרבן טהרה שלך וזה קרבן טהרתי
הטהור קרבן טהרה שלי וקרבן טומא שלך זה קרבן טהרתי
יהושע יבקש אחד מן השוק שיודע כנגדו בנזיר ויאמר אם
יודעם טומא הייתי הרי אתה נזיר אחד שלשים

ואמר אם אני

ואמר אם אני

שנחלט ורדאי כאן פי אתלאתין אנוי נכאנתימי זכרון ואלתלתימי להנני נחית
ימי שפרו ודי אתי כאנת בין אלתקוני כמא ביינא ואלתלתימי ענדתי אן ימי זכרון
וימי ספרו עולין לו פוחתאגאן יבקי בשד הדרה אסתין ונכא שלעוים יוס נחית
ויחלק תלתה פאן כאן אנמא כאן מוחלט פקט פלים יחתינג חכמה אי זנה נחית
אימר אינא טמא כאן בודאי ולא בודי מן תולחת טומאה לין לים תעלה תולחת
אחת לנזרו ולעריעתו עלולך יבקי תליתין ראבעה ויחלק חללקה ראבעה פקט
אללקה אנוי מן הדרה ארבעה לספק ימי ומרו אעני אללקה אנוי מן
חלקותין אלליתין ללמוחלט ואללקה אנוי לספק ספרו אעני אנוי מן
חלקות אלמוחלט ואללקה אנוי לספק טומאתו אתי תחתאגאן תכון אינא
בשד ימי נזירות חתי תסקטרה אד ודילך אשר אנמא חדרה פי תמא אינא
אנויות ביינא אנוי ואללקה ארבעה תולחת טהרה ועלי הדרה אקוים בעינה
הן אחכס פי מן נדר בנזיר מולא עשר סנין תם כאן פיהא כולא ספק מוחלט
וחדת לה ספק טומאה פי אכרהא פאנה אוכל במדשים אחר עשרים שנה ושואה
ביין אחר ארבעים שנה ביינא והן קולחם בת שנה יעני נזירות בת שנה אחר
בחדשים אחר שתי שנים ושואה ביין אחר ארבעה ומצלי ארבעה תולחות ואנו
אקרבנות אתי יקרב פי כל תולחת וכיף ינאעתיא לכמה אעני חבל אללקה
אנוי יבא שתי עפרים ועני ארז ואזוב וינמל טהרות מעוק עכמא נן אכתי
תם יחלק אללקה אנוי ויצב חטאת העוף ועולת בהמה ותלך אחטאת לה ת
לחנהא שך ופי תולחת שניה יקרב חטאת העוף ועולת העוף ואשם וחדת
אברן מעוקר עני ואנמא כלפנאה קרבן עני פקט לחנה שך ופי תול
יצב עולת העוף וחטאת בהמה ואשם פאן כאן הו טמא פקד תם לה ס
לחנה קרב בתולחת ראשונה חטאת העוף ופי הדרה אנוי עולת
והדרה קרבן נזיר שנכמא ותליתלית עני יצב קרבן

אעני שלש צהמות פאן אנוי ואלתלתימי ואלתלתימי
שכחתי בהמה אנוי

[illegible]

טומאת דתהום די אטומא דכפיה אתי לא יעיר רח אחד בוגר אענא דע
 יעלם בשדאן די דלך אמועע בית ואנה מועע טומא דתהום אענא דע
 לא יעלם ורו חולרם כל שתינ מכירה אחד בסוף העולם וקולא איעא דא
 אמרו טומאת דתהום אלא ימת בלבד לאפנקי דרו דלא לאנר קר עס בר
 אדי קחלה בלא שך וכדלך יתסמי אקבר אדי לא יעלם בר אחד בוגר קבר
 התהום וכוון אנזיר אדא אנתגם בקבר דתהום ועלם בשד אנתגסר אנה נטמא
 במת לא תפקט לה איתא אגירות ואינו סותר לים דלך מטכוד מן הוא ולא
 אסתדל לא דלכר מנקולה והו קולרם טומאת דתהום גמארא גבירי לה וקולר
 נזיר שגלח יענ תעלה טהרה ובעד דלך עלם אנה נטמא פי איתא אנזירות
 טומאת דתהום ונעלה ספיקו טמא ואן כחנת אטומא עאימר עלי וצ אג
 לכונה טומא מת וסנביץ פי ארבע מן מסכת טהרות אן כון טומא מפר
 על חני דמים טהור אצמא דלך פי אשרי וחדר ונביץ דליל דלך ושרח לקר
 ליתברר וקור אסם אברד וקלנא אן ספיקו טהור אדא עלם בדלך בשד אעלה
 לכונה טומאת דתהום לאנה מושקע בקרקע ולנא אן נקול אנה לם יעלם בר
 אחד ולא נקדר נקול דלך אדא כאן עק עליפע דמים לאנה מערץ ליבער אנתא
 ויעלמוה פקד תחיל יך מן דא אמועע מענ ינבג אן יכון האערא פי אדכר
 דאימא והו אן אמת אדא ונצאר עלי חא ימכן מעהא אנה לא יעלם בר אחד
 אנה פי דלך אמועע פנחן ננדלר מנדלר טומאת דתהום לא אן נצ אכר קר ע
 בר ואדא ונצנא מכשון פאדר פלים נקול לעל לם יכטר אחד עליה ולא ראה
 תם מן יעלמה בל נקול אנה קר עלם ואינר טומאת דתהום וארגע לי אג
 אדי נח ליתטרי מוטמאת מת וטהר והשלים נזירותו ובעד דלך עלם
 מערה אתי תטהר פיהא מת כאן מושקע בקרקע המערה סותר ויב
 טומא ואעלה פי דלך מת קל שחזק טמא ומענ דל
 אי מא לא נראה לה מת טמא תבענא א
 מא נבקה בחזקת

פהדיא חובר וריא נדבה ואן כאן לים אנה כדא כדריך פיאמר עוי כרא וירדיא ביון
 ממא דברנאה פתפיהם תפסיר הדר אהלכה וחילא לאן פהמה בער שרונה מערב
 ולן עלי גיד אלהן פנאריך מן אמתכראג ותחמילה מן נעון אתלמודי

פרק תשיעי

רעים אין לאם נזירות
 חומר בנשים מבעבדים שרוח כופקא את עבדי ואינו כופקא את אשהו חומר
 בעבדים מבעבדים שהיא מכר אג נדר אשתו ואינו מכר אג נדרי עבדי
 רכר לאשתו רכר עולמית רכר לעבדו יעא לחירות משלים את נזירותו עבד
 מכנענז פניו ר מחיר אומ לא ישתר ר יוסף אומ ישתר
 נזיר קא דבר אל בני ישראל וקא בני ישראל ולא צים וקא אלר פי אטימאן ואנדרו
 את כלהא לתסור אסר על נפשו קאן מי שנפשו קנויה לן יעא עבד שאין
 נפשו קנויה לו וכופקארו אז יקררה עלי אשרב ואחנתאס ואאעל ענדנא פי
 אעבד לנזירות כופקארו לנדרים אין יכול לכפותו לשבועה אין מקריר לכפותו
 לאן לא יחלף לא עלי מת ימלך והו צר מאך נפשה ואמא אנדרים אלהאמה לה
 מתל אן יקול עלי כדא וכדא מת מא פעלת כדא אן אכיה כדא ומא לא
 ילחח לעבד פי נפסה מן דרך אדירה ולא יתעטל למולאה אראדה יאדה קא
 אנפאן לנלאמר מופר לו הקד רפע ענר תקאפה ועארהא ויהיה משלים
 נזירותו וקולו עבר מיתנן יעני אדא ררב ינה אן כרב ענה והו נזיר
 ר מתיה לא אשרב מן חית יאלס חירנע למולאה ליגברה עלי אשרב
 יקול כילא יעעף ויהלך אד לא בד למולאה אן יטלבר ויפתשה וירגע
 אער באק פי מלכה והלכה רח מאיה
 נזיר שגח ואמר בן

טמא אם טומאה ידועה סותר אם טומאת הגהוס אין סותר אם
 טמא כן סותר כיצד ידע לטבול במערה ומצא מת עף
 בן אבדק ער מעשה ידע לקד טהור לטהר
 טהור טהור שרונים לדן

אין צריך לומר
 אלוהים על נפשו יאמר

שליב שר וד' פאידה מערפער בש"ה ה'ת"ק נזיר אדמו"ר וצ"ח
היינו כשמואל א' י"ג קנה מן אועאפה כמה קלנה י' שמשון וצ"ח מ' נהר
ברוך רחמנא דס"ט ברוך

מכתב נטין

המביא גם ממדינת הים עריך שיאמר בפני נכתב
ובפני נחתם רבן נמליא אומאף המביא דרקס ומן הקד' אישור אומאף
מכפר לדין ללוד וחכמא אומאף עריך שיאמר בפני נכתב בפני נחתם אומאף
המביא ממדינת הים והמוליך והמביא ממדינה למדינה במדינת הים עריך
שיאמר בפני נכתב בפני נחתם רבן שמעון בן נמליא אומאף אפילו מאגמונא
אגמונא עמא יקול ולן גאבא גט פי תלך אחרץ בענהא מן
והיה שוכן א' ויהיה שוכן תכר יחתא יקול בפני נכתב ונחתם וקטוע אומאף
כל מן גט לחוץ אחרץ ולן אחרץ ישראל גאבה מחוץ אחרץ ולן אחרץ
ישראל אן תבת ענדנא כט שהודיה ונתקיים בבת דין עלי מא תביון פ' אתאני
מן כתובות פד' לך גט כשר וידענה ביה דין וליא נחתא נממע מן מועלה
כלאם גיר אנה ארסל בירה פקט ואן לם נעלם שהאדה אשהוד פלא צו אן יקול
א' גאבה בפני נכתב ובפני נחתם וידענה להא בפני שני נחתם אומאף
ולאם אשני אן יקול אגט וחינך ידענה להא
למחר ורקס במזרח מאשקלון לדרום ותיקלון בדרום מעכו עפון ועכו
מאד אומאף עכו בארץ ישראל יצטין הדיא אתאדיא א' אחד
נעלם אומאף א' ל' ילומה אן יקול פני נכתב ונחתם פני
א' הי נהא ארץ ישראל וליס' פני נחתם כה יהודה
בארץ ישראל א' עריך שיאמר בפני נכתב בפני נחתם אס יש עלי ע
בחנותין המביא גט מסודר תחתיו א' אומאף בפני נכתב

דים מתקיים בהותאף י' י' עוף דין
בא והדיא אגט גמא
א' נחתם

מדינת ישראל - משרד החינוך והתרבות

ה'תשנ"ח

[illegible]

[illegible]

חטאתי ממדי נתי דים מקריבין אותי בחזקת נשתי חייב
והיה נשתי תנעני ניד לכתב ושרי עלי אתי כי אחיו ויהי כדתי שרית
עבר חרם שם ניד כחן ללשריד ער סימן מוברק מיעל חזי יחזיק נחב
יש בן ניד אור כלונות ומת נחי דרך חן יחזיק חננים בית שהיה חט
חייב להדין ואם מיין צר רדח נותען אותו לר ופוליו לחמן כרובה וכו' וודי
כלה אדא תלף מנה במקום שהשירות משויות לוי נקול חסוך דדא לגט לוי
וגר גטאכר רונקע לצרה אמא אדא תלף לה פי מועע צר נטריוק פון שר
ולו וצדק ג' מדר והיה אחטאת אמדכורה הנא הי הטאת רעוף חן חטאת
אשה לוי לא תחתא סמיכר כמא צביין פי מועע צד פימכין חן מקרב היה
אחטאת ומאחבהא צאיב ולא על עע צד חן חטאת שמיתו בעלית תמות כמא
יבין פי חול ארבע מן תמורה וכדיך מן העולות חן גט לאחר מיתה בלחה
עח מותי קבל ועול אגט לידרא נפסל הגט ותבקי זקוקה ריבם
שלש דברים אמר לעזר בן פרטא לתע חכמי וקיימן את דבריו על עיר
שהיקיפה כרקום ועל ספינה דמיטרפת פים ועל היועא לידון שהן בחזקת
קיימין חבל עיר שכבשה כרקום וספינה שאבדו בים והיועא לידרג נותען
עליהן חומרי חיים וחומרי מרעם בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל לא
תאכל בתרומה ספינה דמיטרפת בים חזן יהנול עליה אבחר וים
קטרא ולא יקדר אמלא חון עלי תמשי תדא פי גרערכ לשדה אהול לה
עדרהם באקיד וספינה שאבדו בים חן חן תנכסר עדתהם ותלף ותבקי לה
עלי וגר אמא ברכם אדא ולא יבקי סכאן ולא כגראף תחכם בה והיה
כלהם עחיה רמביא גט בארץ ישראל וחלה הרי זה משלה
אם אמר לו טור לי ממנה תנען פלוני לא יטלחונו ביד אחר שאין רי
פקדונו ביד אחר קר תביין פי אפרק אהול חן חטאת גט ב
תריך שיאמר בפני נכתב ובפני גמל חן חטאת
יטול דלך אלת חס כן חלה
אין שליח מעליו ואין

[illegible]

זכא ואלה ילזם לעבד שרי דא...
שעבוד לכי כפע תקון העולם היאך ילקחה אדי דינר עליו ויקח לה זבדי
את כותבין את רבו שני אדי לה אדין חתה יחרה כמא חררה אסור וכותב שטר אדין
עליו במא יסוי לא במא לה עליה מן אדין אן כאן אכתה בין תמנה ורדא דין
מעני קן כותב שטר על דמיו ורבן שמעון בן צמלוא יהול אן אדי שחרר הו
ידי יכתב אדין עליה לאנר דדין שעבודו של חבירו פכון תקדיה כלתה
אין כותבין שטר תלת על דמשררה לאנר גרם לרשלאה אלא ואד אעל
ענדא דיננן דינא דגראמי פכון פי רדא זנער לאכיר דלכה כרבן שניעני
בן צמלוא.

מפריה ורביה

ואת עעמיו יום אחד דברי בית הלל בית שמאי תוקנתם את רבו ואת עעמיו
לת תקנתם לישא שפחה אינו יכול בת חורין אינו יכול יבסול והלא לא נברא
העולם אלא למריה ורביה שג לא תהנברא לרשבת יערה תלת פפע תיקון
רעולם כותבין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב שטר על חעי דמיו חזרו
בית הלל להורות בדברי בית שמאי...
שותפין וחררה אחרתא פיעיר דעין עבד וחעין בן חורין וכדילך לו כאן לה
אן סיד ויחררה ואחד מנרם כותבין את רשאר וכדילך אן כאן לה מולא ואחד
ואחד מנה בעץ תמנה וחרר בעעה בדלך אתמז אדי אכד פיעיר אינא חעין
עבד וחעין בן חורין אגא אן כאן שחרר רבן חעין בשטר פדילך לא שרי לה
אתעל דמשחרר חעי עבדו לא קנר לכך בשטר ופי אול קדושין נביין כיו
אחריר בשטר וכיף תעח בכסף...
המוכר את עבדו ולגיס אן לה

לארץ יעא בי חורין אין מורד את השבויים יתר על דמיהן מפני תי
ואין מבריתין את השבויים מפני תקון העולם רבן שמעון בן
פנ תקנת שבויים אין לוקחין סבבים ונפלין ומזון
אין תקון העולם

תקאמח פי אמימתו ותשבע על שרר חמא כאנוח יקעוניה כתובה ולא
תחולק חרות רבן שמעון בן גמל און ישתרטות עליה איתומים באי נגע שחוא
מן אנדרים מתל און יקולוא להא קולא כל נירות רעולם אסורין עליה אי כנע
אכדת שי מן הדה לכתובה און אגער מאך בלוי קרבן און כנת אכדת שית ומה
נחי הדיא לנחו וקד תביין אנדרים כלתא ואחכאמרת פי מסכת אנדרים וקטוע
להלכה און לאמנה משביעין אותה ריתומים שלא בבית דין או נזירה להם כל
מה שירעו בבית דין כמא דתקין רבן שמעון וזהם אכדאר פי אי אנדרין שיה
ולדולך איתאיונת למראה קבל און תחולק סקטת לכתובה לאי יקולוא איתומים
נחי מא נריד און נחלפתא תשע נריד און נזירה בבית דין ולא מאיר מי כונן
נזירות והי דאת בעל לאן בעל יפר לה כמא תביין פי אעאשר מן אנדרים ור
קולקם נשאת און משביעין אותה דמכר לו בעל ולדולך און טולקת און מאה
בעליה גובה כתובה בעד אימיו און אנדר וכדולך העדים חותמין על רגלי
ואון כחן לא פתידיה פי אשהוד אדין פי צפס אגט ואנמא תטולק באשהוד אדין
תאכד אגט אמאמהם והו קו עידי מסירה כרהי לכן נתני און ימות אשהוד אדין
אנדרע אגט בחצרתהם ונמעא רגט בידה חספת בעלמא אדא רם יכון פיר
שהוד ולדולך חותמין בו וקד ביינן אפרוזבול פי אעאשר מן מסכת שביעית
עבד שנשבה וקאאודו לשם עבד ישתעבד לשם בן חורין לא
תעבד רבן שמעון בן גמליא אומ בון כך ובין כך ישה עבד עבד שעשא
איתומי לאחרים ושיחררו שורת הדין און העבד חייב כלום אלא מפני
גולם כותין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב שטר על דמיו רבן
גמליא אומר אינו כותב אלא משחרר
כלתא אנמא וו לחור
און פלדולך און אפרדא מן אפרדא לשם עבד ישתעבד בן לא
און ויתן אדא לשם בן חורין לא ישתעבד בן
א שבעלים פי אכדאר

להא

יחול לא יחזיר עלי אי יב סוף ימין ממש תקון עולם מעט לא יב סוף
הבט למפרע כמא ביני תם ימיו פי ימשנה נעול אבר ככחנה קא בנא יח
אמן בשנדרה הייט אבל נדר הוא יחזיר מעט איה הלחש אבר לה אן יחול
יוגתה ואנה לא תכון בינה ובינה זינה אברא וטלקהא מן אנה לביאן
אראד אן יתר נדרו וירדהא פדלך מבאח ונעלי הוא אחכא אסתרל רב
יוסי במעשה עידן וקולה עלי הוא אפעל אכיר מעט תקון העולם יחזיר
בהאזלים פי מענה מן רדא תקון עולם פלדלך יחזיר והן מעט קולדס
אין בזה מעט תקון עולם והלכה כר יוסי

משם אילונית יהודה אומר לא יחזיר וחכמי אומא יחזיר נשאת אחרות
יהיו לה בנים והיא תובעת כתובתה אמר יהודה אומרין לה שוהבין
יפה לך מדבוריך קד ביינא פי אכר אחדי עשר מן כתובותאן
אילונית אין לה כתובה פאדא הועיאה משום אילונית תעא בלא כתובה
פאדא ולי להא אולאד אשתהא אנהא ליסת אילונית פאדא וזנות
עלי זונהא אול פי טוב אכתובה יקא להא שידעווקיך יפה לך מדיבוריך
לחנה יקול לו עלמת אנהא תוד מא טלקתהא ונמעא הנט בטור והבנים
ממזרים וקו הנא וחכמים אומא יחזיר קד ביינא פי אגלמוד וקלוא מן
חכמים ל מחזיר אדי יחתאג תנאי בפול כמא יבין בער פמער לם יקא לה
הריני מערביך מעט שאת אילונת וארון לא היית אילונית לא היית
מנרשיר לא היישינן לקלקולה והלכה כר יהודה

המכור
יבנעו ואת בנין לגים וסין פודין אותן אבל פודים את הבנים לא
אביהם המוכר שדהו לנכרי וחזר לקחה ממנו ישראל הלוקח
בכורים מעט תקון העולם
והנה כי יבין יבין נפשו
והנה כי יבין יבין נפשו
והנה כי יבין יבין נפשו
והנה כי יבין יבין נפשו

[illegible]

ענע שבע עין בכמה וסבעין וינאר אז יחכם ענע נא בער חוב גובר ונע
שבח חירגל ווי עלי שבעין באכמה וסבעין דינאר יקתעי ינא כמס
דינאר מן מא שבעין ואפילו כמסעדי ודי לכמסין את אשתרי ברא
אמיל לאנר אן לס ינא שיע ענע שבעין יסתכרג מן יד אשתרי ידי אשתרי
מן שבעין מן בער שראה אענע בער שרא לוי וכדלך אחכס ענע ויקתעי
לכמה ועשרין מן שבעין אינא לכן מנכסין בע חורין ואן לס ינא ענע
שי תבקי עלי שבעין במעלה איון כורא ונדא הו מענ קו לשבח חירגל
וקו למיון האשה והבעת ביין וקד תביין כי בתעבות ונדא כלה מענ חקון
העולם אן לא יסתכרג מן יד מן אשתרי לא פי חקון לאזמה משרורה
קניה אלזוס וכדלך אדא קא עאחב אמינא אן לוי תלף לא אכער מן נדא
לא יחלף לוי ונדא אנה מא ועד נר נדא לאנר אן חכס בהדא כל מן ונר
מעיתא אמת יתכרת לא יעמרת ולא ינבררת עלי עאחברא אן יאכוררת
לנפסה יתנמים שסמכו אעל בעל הבית אן שמינה להם אביון
אפטורפוס חייב לעשר פירותיהו אפטורפוס שמינה אבי יתומים יושבע
ושמינהו בית דין לא ישבע אבא שאול אומר חילוף הדברים המטמא
והמדרמם והמנסך שוגג פטור מזיד חייב הכהנים שפיגלו במקדש מזיד
חייבין אבא שאול יקול אן אנאס כולם יחרצון אן יקדמוהם בוא
דן לתשתה אמנתהם ענע אנאס פלו כלפתהם אימין מא ינכו ענ דלך
אוביל לוי יקדמה אב לאיתאס אן לזמתה אימין אענ אן יחלפה איתומים
שכא פלא יקבל אובל ויניענ לאיתאס פאסקט ענע אימין מפע תקון
וקולה מנסך ימכז דלך עלי אחד וננין אחרתאס אן יכלט יין נסך פי
די יחרם אכל כמא יתביין כי עבדה זרה פי אפרק אכיר ואונג אר
זר ויעלם אנה יחרם דלך לכמה פלאס לנסוך חת יכון מזיד
לזמה סקיל פלאס

יִצְחָק שְׂמִיךְ לֹהֵן בַּעֲדֵיתוֹ בְּעַל חוֹב בְּבִינוּת וּכְתוּבַת חֹשֶׁה בְּזִיבוּרִית כְּמִיּוֹר חֹמֶה
חֹמֶה כְּתוּבַת חֹשֶׁה בְּבִינוּת עֲרִיב חֹמֶה אֲרִיב וְאֲטִיבָה חֹמֶה וְרִיב
אֲקִלָּה וְאֲרִיבָה וְקֹן אִלָּה כְּטַב שְׁדָרוֹ וּמִטַּב כְּרָמֹו וְקַע אֲכַתְלָהּ בִּי הָדָא
אֲנִימִיר עָלַי מִן הֵן עֲמִיד דִּלְעָלִי אֲנִימִיר עָלַי אֲמִימִיר מִלֹּן לִמִּי יִקוּל מִטַּב שְׁדָרוֹ
שְׁלֵימִיר מִפְּנֵי תִקּוֹן רַעְיוֹן יִכְרִי אֲנִימִיר קִדְרִי אֲדִימִיר פִּי אֲחִסֵּן מִי יִכּוֹן עַד
אֲמִימִיר חֹמֶה לֹא תִכְתֹּר אֲדִימִיר וְאֲתִסְלֹט פִּי מִי בֵּין אֲנָס וְחִכְכְּ בְּעוֹ חוֹב מִן
הַתּוֹרָה אֲנִי יִנְבֵּה מִן הַזִּיבוּרִית לֹקֵן תַּעֲבִיחֵן בַּחוּץ תַּעֲמִיד וְהַחִישׁ אֲשֶׁר חֹמֶה נִשְׁרִי
בֵּן וְכוּלִּי וְלִי יִכְרֵה אֲנִימִיר מִן בֵּיתָה בַּחֲתִימִיר לֹא אֲחִסֵּן מִי עֲנִיד וְאֲחִלָּה
נִפְעֵה לִכְנֵן קִלְנָה בְּבִינוּת כְּדִי שְׁלֹא תִנְעוּל דִּלְתִּי בְּכֵן לִוִּיזִי וְאֲבִקִּינָה אֲשֶׁר
בְּזִיבוּרִית עָלַי אֲעִל חֹמֶה כֹּל בְּעַל חוֹב לֹא אֲנִי לֹא נִקוּל אֲיִיד אֲדָא מִי לֹא אֲדָא
בְּזִיבוּרִית מִכּוֹן אֲכַתְבֵּה מִי תִיּוֹן לֹא אֲנִי אֲחִרָה עָלַי אֲזוּאֵן כִּי אֲדָא אֲדִי יִזֵּן
זֶה וְלִי תִּם נְעִימִיר דִּלְתִּי וְאִין הִלְכֵה כֹּל מִימִיר אִין נְפִרְעִי יִנְכְּסִי
מִשׁוּעֲבָדִים מִקּוֹם שִׁישׁ נְכִסִּים בְּנֵי חוֹרִיזִי אֲפִילוּיִן זִיבוּרִית אִין נְפִרְעִי
מִנְכְּסִי יִתְכַּסֵּם אֲלֵה מִן הַזִּיבוּרִית מִי אִין יִכּוֹן רַעְיוֹן מִדִּי רִיבִי
לִשְׁמִעוֹן וְבַעֲדִי דִּלְתִּי בַּחֲעֵ רַעְיוֹן עֲרִיב שְׁלֹו וּבִקִּיתִי לִי זִיבוּרִית יִכְרִי
שְׁמִעוֹן קִדְרִי אֲנִימִיר מִן אֲזִיבוּרִית אֲמִימִיר אֲנִי הִי חִלְקִי וְלִי יִקוּל אֲנִי חִי
יִשְׁרִית וְקִדְרִי אֲבַעֲתֵהָ מִן בְּעַד אֲכַתְחִמִּיר פִּי אֲנִי נְכִרְגֵרָה מִן יִדִּי אֲמִשְׁתִּיר
זֶן לֹא יִפְעֵל הָדָא אֲדָא לִי יִנְבֵּה עֲנִיד רַעְיוֹן שִׁישׁ יִתְכַּסֵּם מִי
מִזְעִימִי לֹא כִילִתִּי פִירוֹת לִשְׁבַח קִרְקִיעֵת לִמְזוֹן רַעְיוֹן וְהַבְּיוֹת
מִשׁוּעֲבָדִים מִפְּנֵי תִקּוֹן רַעְיוֹן מִפְּנֵי מִימִיר לֹא יִשְׁבַע מִפְּנֵי
אֲדָא מִי רַעְיוֹן אֲרִיב מִן שְׁמִעוֹן וּכְאִנִּי מִלְּאִה
רַעְיוֹן אֲפִירוֹת וְאֲכַתְחִמִּיר בִּיאֵן חֲפִיזִי וְהַדְּמִיר אֲדָא נִשְׁמִע
יִתְכַּסֵּם אֲדָא יִתְכַּסֵּם פִּי אֲרִיב פִּי יִנְבֵּה
וְשְׁמִעִי וְשְׁמִעִי

היה שיאנו נכר לה שמיה הזק ואנשי מזיד חייב מפני תקון העולם כדרי
זמן לזמן אחד ואחר הולך ומכומא טהרותן של חבריו והלכה כאבא שאול
ל יוחנן בן גרמה של החרשת שהשיאה אביה שהיא יועא בנט ועל קטנה בת
ישראל שנישאת לכהן שהיא אוכלת בתרומה ואם מתה בעלה יורשה ועל מיש
הגזול שבצאו בבירה שיתן את דמיו ועל החטאת הגולה שלא נודעה לרבים
שהיא מכפרת מעני תקון המזבח
פי כל שי געב אדא פעל בה אנעאב פעלא לא ימכן זואה לא בפסאד כתייר
פאנה יזן תמן דורך אשי לדי געב פקט והדא אנמא פעל מפני תקנת שבבים
חת לא תעעב טרק אתובה עלי אעאעין והיה אשדאדאת כלהא עקוחה
לא היה סיקריון ביהודה בהרוג המלחמה מהרוג מלחמה ולהלך ואילך

יש בו סיקריון כיעד לקח מן סיקריון וחזר ולקח מבעל הבית מקחו בטל
מבעל הבית וחזר ולקח מן העקריון מקחו קיים מן האיש וחזר ולקח מן
האשה מקחו בטל מן האשה וחזר ולקח מן האיש מקחו קיים זון משנה ראשנה
בית דין שלאחריהם אמרו הלוקח הסיקריון נותן לבעלים רביע אימת
בזמן שאין בידם לקח אבל אם יש בידם לקח הם קודמין לכל אדם רבי הושיב
בית דין ונמנו שאם שהת לפני סיקריון שנים עשר חדש כל הקודם ולוקח
התן לבעלים רביע
מלכיה באבא ^{המלכה} וחדא הדיא אחאד ענדהס מן וקת הרוג המלחמה ויא
תאריך מעלוס ^{ענדהס} פי דורך אוקת ובעל הבית הן עאבא ארין פי אעל
זרבהא מנה לסיקריון וקד בינא פי אכך אעאשר מן כתובותאן
אה לביע זורא ניר מפני לאנדי תקול נחת רוח עשית לבעלי ואמר
מן יד למשתרי אדא ^{אמר} אכתובה וקן נותן לבעלים רב
אמר ודינארה פירמט ^{אמר}

עלי דתע. דאכיר לדי דן שונר דגבול שווייט שווייט
דער ענער פון דעם חרן דער שווייט שווייט
מן אבאחר לעאריד וולו עלי אשר ואלעונר איכירר אנכא חרן שווייט
דמחזקין ידי גים בשביעית באקול נקט מעל ין יחאד יכרס אחרן יקול לה
יעינך ללא או ינר סער ונר ילך ושואלין בשלוחן שלמים ואפילו ביום אידן

פרק ששי

דאומר התקבל גט דר ראשית אז הולך גט דר ראשית
אם רעה להחזיר יחזיר ראשה שאמרה התקבל לי גט אם רעה להחזיר
לא יחזיר לתי כך אם אמר הבעל אפשי שתקבל לי אלא לך ותי לה אם רעה
להחזיר יחזיר רבן שמעון בן גמליא אומאף דאומרת טול לי גט אם רעה להחזיר
לא יחזיר קוד תקדם לנא פי אפרק אתני אן שלח לקבלה אדך ועל
לידה אגט פכאנה ועל לידה לאנה וכיל והלכה כרבן שמעון בן גמל ידי יקן
טול לי לשון קבלה הוא ראשה שאמרה התקבל לי גט עריכה שתי פתי
עדים שנים שיאמרו בפנינו אמרה ושנים שיאמרו בפנינו קבל וקרע אפילו
דן הראשונים דן האחרונים או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד
מעטרף עמרן נערר מאורסה היא ואביה מקבלין גט אמה יהודה אן שתי
ידיים זכות כאחה אלא אביה מקבל את גטה בלבד וכל שאינה יכולה לשמר את
גטה אינה יכולה להתגרש קו וקרע לים אן מן שרוטה אן יקטעוה
בי ואנמא יריד בדלך אן כאן קטעה פישאדך בדלך ונערר מאורסה קד ביינא
חדודות פי אנאשר מן נדרים וקן היא ואביה יריד בר או היא או אביר ואתי ת
יכולה לשמר גטה פה אינא תקבל גטה בעד מות אביהא וכוננא יכולה לי
גטה הן אן תכון מבחנת בין גטה לדבר אחר ואין הלכה כר יהודה
שאמרה התקבל לי גט אינא גט שני גט לידה לפי
שני גט שני קטן עושם

[illegible]

כִּי שִׁמְרוּן הַדָּר אֶתְכֶם
 תִּנְהַר כְּלוֹם אֶתְכֶם כִּתְבוּ נָט לֹא תִינְהַר וְאֶתְכֶם
 אֵין דְּבָרִין הָאֲחֵרוֹנִים כְּלוֹם וְשִׁתְתֶּם יִתְּרוֹ
 בְּנִי וְיָקִין אוֹתוֹ שׁוֹשֶׁר מַעֲמִים אִם אֵתְכֶם עַל לֵב
 קֹרֵב־יִצְחָק עֲלֵה וְתִתֵּן כִּי חֲתָלָה בְּחֵן לֹא תִתֵּן
 יוֹדֵה וְיָקִין בְּנֵי מִן אֶתְכֶם אֶתְכֶם וְקֹרֵב
 הַיְּתוֹמָה וְעַל כִּי תִתֵּן בְּנֵי הַיְּתוֹמָה וְעַל
 לֹא יִלְכוּ לֹא יִתְּנוּ לֵב בְּנֵי מִן יִתְּנוּ לֵב
 יִתְּנוּ לֵב בְּנֵי מִן יִתְּנוּ לֵב בְּנֵי מִן
 לֹא תִתֵּן מִן יִתְּנוּ לֵב בְּנֵי מִן
 יִתְּנוּ לֵב בְּנֵי מִן יִתְּנוּ לֵב בְּנֵי מִן

[illegible][illegible]

וְיִכְתְּבוּ וְיִתְּנוּ הַדְרֵיךְ שֶׁאֵמַר כְּתוּבוּ גֵט לְאִשְׁתִּי רַעֲדָה לְשֵׁן
בְּעֵצָה בְּבֵרֵיךְ שֶׁאֵמַר כְּתוּבוּ גֵט לְאִשְׁתִּי וְעַלָּה לְאִשְׁתִּי דָגוּל חֶמֶד רַבֵּן שֶׁ
צִמְלֵה אֵמַר חֲכָמִים אֵס מַעֲקָמוֹ נִפְלֵה הֵרִי זֶה גֵט עַס הָרוּחַ דְּחִירָדוֹ אֵינוֹ

קו רעה לשחק בה חרף לס תכון תס חלה תדל על גרמיה כחם
הדח אמנשה והלכה כרבן שמעון בן זמלילא
תמר לשניקה

שנת א' לשלשה כתבו נט' ותנ' לאשתי דרי' ח'ו' כתבו וז'ת'נ' א'מ' וז'

אשר יתמרו לאחריים בתוֹבו מִפְּנֵי שֶׁעָשָׂאן בַּזְזֵי דָּיִן וְדִבְרֵי

הנהגת חנניה איש סוּסַן עבד המלך חזקוניס נקודת אור

בתיבת מפתח ייחודית

היה צריך עליו... את אבא וכל חנה שמעתי...
שכחתי... את דבן או שמתי אבא... זה גט על מנע
שתתקן את בני שתי שנים מת דבן או שאמר אבא... שתשמישני שלא בקדשה אע"פ גט דבן
בן נמלא אצור בזה גט כלל את דבן שמיצון בן נמלא כל עכ"ל שאינה הימנה דרי יד גט

היה צריך עליו... את אבא וכל חנה שמעתי...
שכחתי... את דבן או שמתי אבא... זה גט על מנע
שתתקן את בני שתי שנים מת דבן או שאמר אבא... שתשמישני שלא בקדשה אע"פ גט דבן
בן נמלא אצור בזה גט כלל את דבן שמיצון בן נמלא כל עכ"ל שאינה הימנה דרי יד גט
היה צריך עליו... את אבא וכל חנה שמעתי...
שכחתי... את דבן או שמתי אבא... זה גט על מנע
שתתקן את בני שתי שנים מת דבן או שאמר אבא... שתשמישני שלא בקדשה אע"פ גט דבן
בן נמלא אצור בזה גט כלל את דבן שמיצון בן נמלא כל עכ"ל שאינה הימנה דרי יד גט

זה גט... שיש... יום...
זה גט... שיש... יום...
זה גט... שיש... יום...

עלי מן חורבן בית ראשון לאשתו זה גט...
זה גט... לאשתו זה גט...
יחולר חס מבעי...
אדא קא מהיום לאחר מיתת פרו שריל עלי מן מהיום כחן מעוור ו...
אז חזר בו ועלי קולה לאחר מיתתו מן מעור ו...
לאחר מיתת פלדלך חולעת ולא מתבבא עלי מא תביין...
וכולן שהיו להן קידושין אז גרושין בספק חולעות ולא מתבבאות...
זה גט... חורבן בית ראשון לאשתו זה גט...
אם מחמת חורבן הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט ולא תתחיד עמו אם
בפע עדים אפילו עבד אפילו שפחה חוץ משפחה מכני שלפך גם בשפחה
מה היא באותן הימים ר יהודה אומ כאשת איש לכל דבר ר יוסי אומר מערשה
ואינה מערשה...
גט אחר זמן פאנה לא חל לה אן ינפרד מערשא טא תלד אמרה בל ינעול ענה
מן וקת כתאבה אגט ומת כי שרד שאהראן אנה אנפרד מערשא בטל הקט ואחכאס
מערשת כתיבה מנהא אנה חייב במזונות ואינו מפר נדלה ואינו מטמא לה מת
אמערשת וקטוע אלוכה פי הדי אנהא מערשת לכל דבר ובלבד שימזג חלה
מן בא עליה באותן הימים פאן בעילתו תלויה אם מת רבעל יפטי ואם עמד וקטל
הגט יכון קד בעל תשט איש ואן כתן בא עליה בשגב יביא בטאת
זה גט... על מצת שתתע לי מאתים זוז הרי זו מערשת ונתן על כינור
דני לי מיכן ועד שלשים יום נתנה לו בתוך שלשים יום מערשת ואם לא
ערשת אמר... מעשה בעידן באחד שאמר לאשתו הרי זה גט
שתתע לי תעטלתי ואברה אעטלתי ואמרו חכמים נתן לו אר
גט... על מצת שלשים יום נתנה לו על מצת שלשים יום

שכתבה עשר חתום
א

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

100-443887-100

[illegible]

וסודך תורך אממלכה וורדוך פסל פי תאריכה למדי ויון יתע קד תנן קצת
 ובארת את לחרבן הבית ובעט אדי אינו מלכות חזן הולך ממזר מדהב רבי
 מאיר אדי יקול כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגטין הולך ממזר
 ואינה הלכה אלא אם כן שנה שמו ושמה שם עירן ושם עירר פקט אדי
 הולך ממזר ואעלם את מן טולק זוגתה בגט ישן פאנרא תנשא בן לכתחלה
 כל העריות שאמרן ערותהן מותרות הלכן ריערות האלו ונשא
 ונמעאן איילונות תעא מזה ומזה וכל הדרכים האלו בר רדא מדהב רבי
 עקיבה אדי יקול יש ממזר ביבמה כמא ביינא פי אראבע מן יבמות ואינר
 הלכה וסיכרר הדיא אחכס בעינה פי מא בער לעלמא אתן ורין פי כונס את יבמתו
 אדי נתקיימה מעות יבוס תעא ערתה וכל הדרכים האלו בר
 הכונס את יבמתו והלכה ערתה ונשא את לאחר ונמעא את זן שהיא איילונות תעא
 מזה ומזה וכל הדרכים האלו בר גיר אממזרות כמא ביינא
 כתב הסופר וטעה נתן גט לאשה ושובר לאיש ונתנו זה לזה לאחר זמן ררי
 הגט יונא אדי האיש והשובר מיד האשה תעא מזה ומזה וכל הדרכים האלו
 בה ל אעזר אומאם על אתר יעא אינו גט אם לאחר זמן יעא וייגט
 שולא הכל מן הראשון לאבד זכותו שלשני יריד ברדא אקול אנה אדי
 טעה סופר ונתן גט לאשה לאישתא אדיא לם יטעה לכן טעה רם
 נע זה לזה ומענע על אתר הפע טא מא לם תזוג ולאחר זמן בער זואגרא
 תאניא והו קו לאבד זכותו שלשני יענע אנה יחרמהא עליה ורין אמכז
 ראשון אתן יפעל הדיא לא ופעלה והלכה כר אעזר
 כתר לעש
 נמלק ביר שמאי אומריין פסלה מן הכהונה בית הלל אומריין אף על
 על תעזוב לא ופסלה מן הכהונה ופסלה מן הכהונה

אלו
 וכל הדרכים האלו
 וכל הדרכים האלו
 וכל הדרכים האלו

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא אֵלֶיךָ אֶת-עַבְדִּי מִצְרָיִם
שְׁנֵי צִיּוֹנִים שֶׁנִּשְׁכַּח

יָצִים בְּעֵדֵי עַבְדִּים שֶׁנִּשְׁכַּח לְעֵתָהּ וְשֵׁנִי עַד-יָצִים
כְּשֶׁלֹּא יָדָע עַבְדִּי וְעַד אַחֵר יָדָע עַד אַחֵר עַבְדִּי בָּאִים
מִתַּחַת זֶה הַתֵּיבָה זֶה שֶׁנִּשְׁכַּח מִסּוּלִין

בִּהּ יִנְתַּנֵּן לְמִדָּה וְאִתְּתִיב עִינֵי הַיָּם לֹא יִנְתַּנֵּן
אֲנִי וְאַתָּה תִּשְׁכַּח מִן הַיָּם לֹא יִנְתַּנֵּן
יִבְדֹּן בְּאֵשׁ-חַיִּים מִן הַיָּם לֹא יִנְתַּנֵּן
וְעַתָּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא אֵלֶיךָ אֶת-עַבְדִּי מִצְרָיִם
הַדֶּק עֹרֶה אֲנִי גִטָּן

בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח

אֲנִי שֶׁנִּשְׁכַּח עִינֵי הַיָּם לֹא יִנְתַּנֵּן
וְאִתְּתִיב עִינֵי הַיָּם לֹא יִנְתַּנֵּן
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא אֵלֶיךָ אֶת-עַבְדִּי מִצְרָיִם
שְׁנֵי צִיּוֹנִים שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא אֵלֶיךָ אֶת-עַבְדִּי מִצְרָיִם
שְׁנֵי צִיּוֹנִים שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח
בְּכֹחַ וְכֹחַ שֶׁנִּשְׁכַּח

[illegible]

120214

ענין ש' כי מעתה בר ענין דבר בית ר' אומ' חס' ו' הקדירה חבשיון
 יתנה ב' ענין דבר ו' ענין דבר אומ' חס' ו' הקדירה חבשיון
 תבנה ד' ב' ענין דבר ו' ענין דבר אומ' חס' ו' הקדירה חבשיון
 וכן ר' ענין דבר ו' ענין דבר אומ' חס' ו' הקדירה חבשיון
 דבר ו' ענין דבר ו' ענין דבר אומ' חס' ו' הקדירה חבשיון
 בר' ר' חס' ו' הקדירה חבשיון

מסכת שוטה

המקנה לאשתו ר' איעזר אומר מקנה על פי שנים
 ומשקר על פי ע' אחד או על פי ע' אחד ר' יהושע אומר מקנה על פי שנים ומשקר
 על פי שנים אקניו הן אנה ע'ן אומר אמת שאברה ארבעה לליתרם פ'ח
 תא' א' יתירה וינכר עליוה' במחער שארדין פ'אד' נסתרה בעד ד'ר' במחער
 שארדין חרמת עליה ח' יסקירה מ' המרים כמ' יבין וא'עלם א'ן ילוס א'תנא'ן
 א'ן יציר על' זוגת' ויקנה לה ולא יהמלה וכל'ת קא'ת וקנ' את אשתו חובה וקא'ת
 א'ן אר'ס מקנ' את אשתו אלא א'ס כ'ן נכנסר ב'ן ח'ה ט'הרה ופ' תחרי'ס אמר'ה
 על' בשל'ת תל'ת' אקס'ס אקס'ס א'חול ה'ן א'ן יקנ' לה בפ'ע שנים ותסת' בפ'ע
 שנים בעד ד'ר' כמ' יבין פ'ה' תחר'ס עליה ח'ת' תשרב מ' המרים ו'תבר'י ו'ת'ר'
 ו'א'ן א'ל' ל'ס ע'נ'ר'ת מ' המרים תחר'ס עליה ל'אב'ד ו'ר'ן מ'ן ו'ב'א' נ'א ל'ינ'א מ'
 שוטה למבדק' ואמר לה אסור'ת' לעל'ם ותכר'ב ד'ון כ'ט'בה בל'ת ר'יב' ו'אקס'ס א'ב'
 א'ן יקנ' לה בפ'ע שנים ותז'נ' בעד ד'ר' בשו'ת'ה' ש'ת'ר'ד ו'ת'ר'ד ע'נ'ר'י פ'ת'ר'ד
 כמ' ס'יב'ן פ'ה' תחר'ס עליה הרמ'ת' א'ב'ד ו'ל'ת תס'ת' מ' המרים א'ר' ו'ת'ס' ש'ת'
 ב'א'ט'ו'מ'ת' ב'ול' תכר'ב בל'ת כ'ט'ובה ו'ד'ל'ל' ד'ל'ך א'ן א'ת'על' ע'נ'ר'ת' א'ן ח'י'ר' מ'ת'ר'
 ו'ת'ר'ת' א'מ'ר'ת' ב'ה' א'ש'ת'ר'ת' א'ת'ר' מ'ן ש'ת'ר'ת'ן מ'ת'ל' מ'ן ע'ד ש'ת'ר'ת'
 ו'ת'ר'ת' ו'ל'ת תע'ח א'זמ'ת' א'ת'ר' מ'ת'ל' מ'ן ע'ד ש'ת'ר'ת'ן מ'ת'ל' מ'ן ע'ד ש'ת'ר'ת'

[illegible]

תים וינמרו את עיניו אבשרים נתעשר בשערו יפי כן נתייב בשערו
 עשר מילימטרים אביו יפי כן נתייב בשערו יפי כן נתייב בשערו
 עשרה נערים נשתי כלי יתב ויכין את אבשרו וימיתוהו ולפי שגב שדש
 געבות לב אביו ולב בית דין ולב אנשי ישראל יפי כן נתקעו בו שלשה
 שבטים שנתיקח שלשה שבטים בכפן ויתקעם בלב אבשרו עודנו חי
 בלב האלה הלך אחר עיניו ישיר לא אתטודה מן אנשא מן אמוקבן
 גמלא ודור כלה מביין פי נעוין למקרא וכן לענין הטובה מרים
 המתינה למשה שעה אחת שנ ותתעב אחותו מרחוק וכן לפי כך נתייב בולק
 ישראל שבעת ימים במדבר שנ והעם לא נסע כול יוסף זכה לקבור
 את אביו ואין באחיו גדול ממנו שנ ויעל יוסף לקבור כול ויטל עמו גם
 רכב כול מי לנו גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלה משה משה זכר בעצמות
 יוסף ואין בישראל גדול ממנו שנ ויקח משה את עצמות יוסף עמו יתן
 משה שלא נתעסק בו אלה הקבור שנ ויקבורו אתו בגא כול ואלה על משה
 בלבד אמרו אלה על כל העדיקים שהמקום אפס שנ והלך לקבר עדיין וכן
 קן וכן ירד בה משאבה אגוז לא מעצמותה ואין אגוז אכיל
 לאנדה המתנה שעה אחת והמתנה לה שבעת ימים כמה תביין טכיה

פרק שני

היה מביא את מנהגו בקיפה מערית ושתנה על ידו
 ליגעה כל המנחות תחלתן וסופן בכלי שרת וזו תחילתה בקיפה מערית
 בכלי שרת כל המנחות טעונות שמן ולבנה וזו אינה טעונה לא שמן ולא
 לבנה כל המנחות באות מן החטים וזו אינה באה אלה מן השעורים מנה
 אחת על פי שהיא באה מן השעורים וזו אינה באה מן השעורים מנה
 אחת על פי שהיא באה מן השעורים וזו אינה באה מן השעורים מנה

וירי אבראם ונקרעו רי אן תישק עלי אסיראמר ונפרמו רי תבעו
את מכתה ענר כי יגברא וסותר את שערר אן יחל טפר שער דא
ויסבלר ויקול ל יקורר איתך תכרג בריה ויתעשחון ברא פרחי כיונר ואחצנים
יראעון אבראם ותעקיערר דלמן עטר ורלכר כחכמים
מתכסר בלבנים מכסר בשחורים דין עליה כלי זהב קטליות נזמים וטבעות
מעבדים ממנה כדי לצוולר ותרר כך מביא חבל מערי וקושרו למעלה מדייר
וכל דרוער לראות בא ורואר חוין מעבדיר ופחוטתה מענ שוליב גם ברן
וכל הנשים מותרות לראותה שנ ונסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמרינה
ביינות פי אתספתא אן אתאב אסואדאן כאנת מן תשאכורה
פתלבס מן אתאב מא ישורא וכאן וקום באב אן תשור היתברר ויתרר עליה
חליהא לאן רדת איעז מן אתשור לחלר זמנאסבר פאעלמנא אן רא סביל
לחלי ושרר כטליות מכאנן ורי כרז דרב תדכל פי כוט ויכנן ברא ענר
נזמים אשנאף וטבעת אכזאתם ונוול פי אלגר ארס וכו' וכל דרוער
יעני מן ארנא אכזא פילזמהן ערורר ארעיר ורא וכו' חולרם ונשיים
חייבות לראותר שנ ונסרי כל הנשים ומענ גם מדרל יעני אנרא תאנן ברורי
מן תערר ואן לס יתער חבל מערי פאי הזאם אתפסן לאן ארנן לא תתירי תוא
תא אר וקטעת אעלחרא וכו' אירושלמי למר חבל מערי טעשת מעשר
במדה שאדם מעיד בר מורדין לו יא קשטר את
עמה לעבירה וקמקום עולר היא גלתה עממה לעבירה וקמקום גלר
יה ירך התחילה בעבירה תחילה ואחר כך ובסוף לפי כך תלקה ירך תחילה
בן רבסן ושאר כל העם לו טלח
מן כסף ראסר ונתן עממה ונתן טיע תיאברר ותיחיה
זה עממה ונתן עממה ונתן טיע תיאברר ותיחיה

מלך ישראל ויהוואל

[illegible][illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ישראל מלכות כבוד ושלום

בכתב מנה מתי ממ

מבחינתו רבני

מכתובו הכותב

המחבר

התורה והנביא

מב"ק פ"א ע"א

תחת אבני-אזמיה פלג: יבנה על חלמה

הנהגתו ופיקודו על כלל הכוחות המצויים בלחימה.

... וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה הַמֶּלֶךְ בְּנֵי אֲדָמָה וְכָל עַם הָאָרֶץ וְיֹאמַר לְפָנָיו מֶלֶךְ הָעוֹלָם וְיֹאמַר לְפָנָיו מֶלֶךְ הָעוֹלָם

[illegible]

קניןם מרגל נשחטתה בלילה כקורה לך

על פי הצורה ועל המצב, ולא יבין יחסי

הוא נשבע וקורא בזה

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-עַמּוּנָתוֹ וְאֶת-מִקְדָּשׁוֹ
וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּיָרֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

בדבר יצירת תפורה בערך חצי רחמני כתבה ג.

וְיִחְזַק וְלֹא שׁוּב וְשׁוּבָה קָפְרִיכ וּמִן דִּן הֵנָּה חֲנֻכָּה

עוה - - - בלב עוה איבול להחמק ומו כל מוינו ושח

ה'תש"ח

המחברת מודה כי היא לא יודעת לכתוב, אך היא רוצה לכתוב, ולכן היא פנתה לך.

העובד יחיד שיש לו זכות להצטרף לאגודה

החידוש עפ"י חז"ל בל"ג חג - י"ד אדר

1957年10月1日

100-443887-100

[illegible]

שלושה חניה כבאר ויהיה שם רבין הרה לאחד שם רבין הרה
 מרת בבין אומצן ומעט יי שיהיה שם רבין הרה לאחד שם רבין הרה
 קיסר שיהיה שם רבין הרה לאחד שם רבין הרה לאחד שם רבין הרה
 נקאז מה מים שיהיה שם רבין הרה לאחד שם רבין הרה לאחד שם רבין הרה
 הרה כל יהודה

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

100-3799

[illegible][illegible]

פרק שמי

[illegible]

נתינת: בו ביום חתול יסאח חבא ובעל חתוליו

שם יקרה בן בית עניני שעה אחת חבירה ובעל

אנדרים יונה נדרת דבנ ארום ראשון כפר חור

נמסרה למנהל בלשורת האב באקיה לכוונה נערה

וְכֵן שֶׁהָיָה הַיָּדוּשׁ הַזֶּה מֵעַתָּה מִתְעַדוֹ אֲמַר רַק כֵּן נִדְרָה

כיום אין לנו שום סיבה להניח כי המצב הכלכלי של ישראל ישתפר במהרה.

אשר יתקן מזה הענין ויחזקו בו כל המעלות והמדות הטובות אשר יוכלו ליתקן בהם ויחזקו בהם כל המעלות והמדות הטובות אשר יוכלו ליתקן בהם

דבריו כי הם מתחבר ונמבונת ריאות באר לא יחבר יד

שָׁמַר שְׂמִינִי לְאֹהֶב אֱמוּנָה לֵב נָכוֹן אֶרְוֶה בְּאֵימַת ה' וְלֹא אֶפְרָח בְּכֹחַ יָדִי

דעה תעולם אז בעל מיתר בלא שמיטה לחזה תראה

אִמְרֵיךָ וְלֹא סָמַע עָלַי אֵי שֶׁיְהִי חִלּוֹת וּכְדָא בֵּין אֲתָנָה

ענשו' חרש ואילמנה שלשים יום ו' אעזר אומר הנה

יִפְרֹא וְחֻכְכּוֹ אֶזְכָּר בְּיָמַי מִיָּפְרָא עַד שְׂתִיכָנָם וְרִשְׁוֹנָם

בין כתובות הן יארוסר חרם הגע זמנה אמר צורח

וְכִי יִהְיֶה אֵין נֶעֱרָה מֵאֹרֶסָה אֲבִיהַ וּבְעַלָּהּ

הוא כנראה תלמיד של פנחס בן יצחק שבגדל ארץ ישראל.

השולח ויפיר ויהיה בחבדים

עזר חסיד יתר ליהושע חזק

7-10000-1

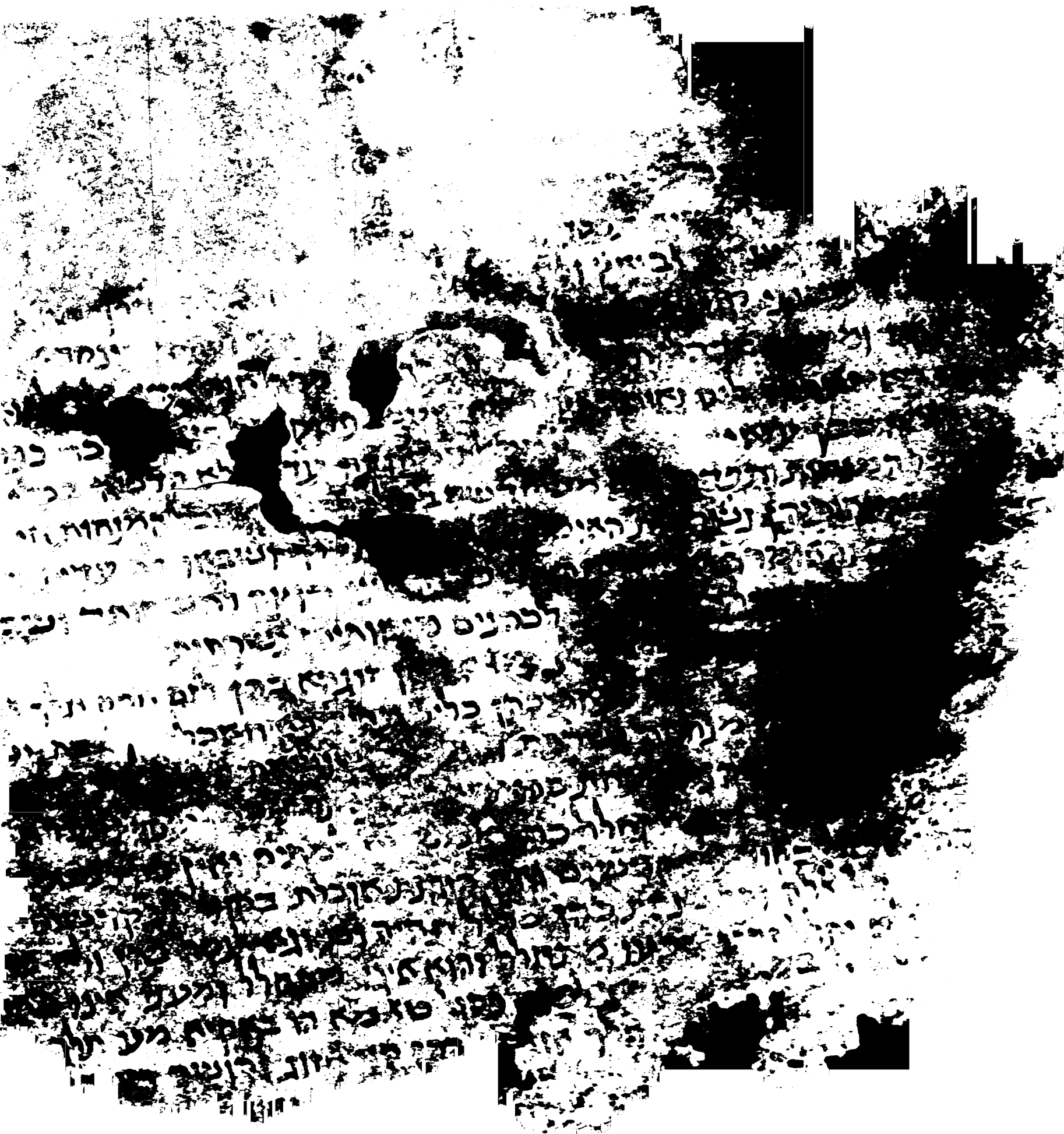

100-443887-100

למנוח בן יצחק

1155

עליון עליה סחירה בנערה מאייה והוסר
הנזק כל נדרים שנתדורי מיכן עד שאבות
הזם היו הן מופרים ר' איסור אומר מופר וחכמים
הם הפך נדרים שבאו לכלל חסור לא יתר נדרים
הם ישיש יקימנו ואישה יפירנו את שבא לכלל הקס
הקס לרוב לכלל הפר
למא דלך אימין בלא שך לא אן נחיה דהפר לה פכין
הפר נדרים כל היום ישבדבר
היה בלילה שבת מפר בלילה שבת וביום שבת משאם
שבת מפר עד שלא תחשך שאם לא הפר חשיכה אינו
נמצא שלם אן הפרת נדרים ליסת הי מעת לעת ואנמא
נעבדים שבעו ואמא קן מינס ליום פמענא
הנזק דלך אן יכוון אנדר בלילה וימכן פיה אינא
לילה ואנמא אכר כי אמא יום אסבת ליעלמך אן
הפר נדרים ואעל עננא חנה נאז הפרת נדרים בשבת
נדר השבת וכנהם קאז לא יאמר אדם לא שרבו
לא אמר לה בחול אלא אומר לה טלי חמלי טלי
ה שבת בלבן ואן לס מכנה אן ינקן ימינה
דכרנא יבטל בלבן ואן כדא נן אתוספות
ד בחול בן בשבת ומא יבנן אן תעלמה
ה יעני אנה אדא הפר בלבן ורנע
ה פתע אימין וכאן גרנה אחרת
ה יכוון סמיה לימני אנדר לא
הפר נדרים ואעל עננא חנה נאז הפרת נדרים בשבת
נדר השבת וכנהם קאז לא יאמר אדם לא שרבו
לא אמר לה בחול אלא אומר לה טלי חמלי טלי
ה שבת בלבן ואן לס מכנה אן ינקן ימינה
דכרנא יבטל בלבן ואן כדא נן אתוספות
ד בחול בן בשבת ומא יבנן אן תעלמה
ה יעני אנה אדא הפר בלבן ורנע
ה פתע אימין וכאן גרנה אחרת
ה יכוון סמיה לימני אנדר לא

אן ווען עפיתו ואן קער אבטול וזהו
הלפת את תפילה כמא קלנא אומר לה טלי חמלי
יועא בשפתיו נאפרה הדא אתפרקה בן אבטול
אננון אנהא גריבה אמא דתר נדרים בשבת פד
שהן לעורר השבת ואעל עננא נשאלין נדרים
ובקרובים ואפילו היה להם פנאי מבעו יום דכן חת
די יתר נדרים יחדי אמא דיוטות פלא אקל מן תה
ללדי יתר נדרו מופר לך אן מא ידל עלי הדא למענ
שרו לך אן מא יעבר בה ען הדא אנרין פדלך לא
בלשון בעל ובעל שאמר בלשון חכם לא אמר מ
ואין בעל מתיר בעל מפר ואין חכם מפר לאן מ
אעלה וכאנה מא כאן אעלה והדא לא יפעל
פי אנן ואנאל ומענא שאלה לחכם אע נסמיה
אימין אמנעקרה אלאומה וירתנע חכמה מ
גיר רכס אן שלשה דיוטות במא דכרנא ער
דברו הות אינו מנחל אבל אחרים מנחלין לו וה
פי אנן וכדא יקולון הם עליהם אסלזם אן הד
אנקל והו קולת דתר נדרים פורחין באויר
ועפה חל אימין עלי מא נקלה אינא
ועלי מא שאהדנה מרחת וחל
הם זעל במחער ואייהם ואם
אעני חל אימין מענאם
הרעים אעני אימין ער
זפר נדרה אי אכנס את א
את עלי ימין

ביום ז' נער נוע ואחר והו' אן רחוק עלי שכך מעלות אן א
נער בהא פאנה לא יפר ולמא העתק רדא אקול בפר
חריצת רדא אפרק לוי תדל אנה לא יפר מי מא ימכנה פיה
חילה ופי שוי לים פיה יננו קוי ובאן פך דלר באן קלוא אן הו
כלה לוי יוסי לוי קך קלוא אנה אין הלכה כמותו והו קולאם
ל יוסי הית ואסתדרוא על דלך מן חכרירה פו אכר הדא ל
ל יוסי והו קך קא אולא אכ ל יוסי אין חלו נדרי עני נפש תם
שי הו ענדה עני נפש פחאית אנה לכ יכרר ויקו דברי ל יוסי
אן כל מא יסתקבל מן אקול הו מדהב ל יוסי והו קולאם שמ
מיכאן ואילך ל יוסי הית פאחפא הדא
קונם שאינו

לבריות אינו יכול להפריכו ולהיות בלוקט ובשכחה וא
כהנים ולויים נהנים ליטלו על כרהו כהנים אלו ולויים בל
אחרים קך העלמתך אן הית כלל כללם ל וואנה נפוע
יפר אדא חלפת את תסתעע בפלאן פכין אדא חל
נאס וקו קונם כהנים ולויים נהנין לי לים דלך מן בנדרו
ואנמא גאבה לתשאבה אחכם למא קא אן מן חלפת את תסתעע
תאכר אלקט ואשכחה ואפיה אד דלך מן חק כל ענין א
אא יסתנפנן בה אכהנים ולויים יאכדון הקוקרם מן
ידפעה ללצר קונם שאינו קונם

אחי ופי אחיך אינו יכול לה
עקיבה אומר יפר שגא תע
יפר שגא יגר שנה ותהי אסור
אבה אן אשו לוי נעמל לא
אפתחן לא יסתעע
אפעל וחד

[illegible][illegible]

מחכו ענה בדרך לאזם יכרעה עליה מנח תמנה כי יפנה לא
למסכתא ונדר אלמנה ונדרונה כל אשר תמנה
כיעד אמרה הרי אני נזירה לאחר שלשים יום אף על פי
שלשים יום איני יכול להפך נדרה והיא ברשות הבעל
נזירה לאחר שלשים יום אף על פי שנתאלמנה או נתגרש
יום הרי זה מופר נדרה בן ביום גרשה החזירה בן ביום
כלל כל שיעצת לרשות עצמה שעה אחת אינו יכול להפך
וגל ונדר אלמנה ונדרושה לו כאן עלי טהרה לסאן אקול עובדא דאורייתא
יפר והי לא בעל להא ואתנמא אגרין חנהא חדא נדרה והי דון בעל ואשה
אן אנדר יכון פי אומאן אפלאני תם איונא פי זמאן קבל אומאן אורייתא
אן יכון אנדר פיה ונא זמאן אנדר והי דאת בעל אינו יכול להפך ואל
ביין תשע נעירות נדרהין קיימין בוגרת והי איתומא ונדר
והיא יתומה נערה נערה שלא בגרה והיא יתומה בוגרת ונדר
בגרה ומתאביה נערה שלא בגרה ומת אביה נערה שלא
אביה בגרה בוגרת ואביה קיים נערה בוגרת ואביה קיים
המשיא בתו קטנה ונתאלמנה או נתגרשה ונדרה אע"פ
אול מאינבא אן תעלם אן יתומה יסמי הנה אורייתא
אן נשאת בעלה ועתה אלמנה ובשרטאן יכון ימות
והי אתי יסמונהא פי אהלמוד יתומה בחיי האב ונדר
נעירות יריד בה אנהן כן נעירות צניי אורייתא
יריד בה אנהא וקת אימין כאנת יתומה ונדר
אן נערה מאורסה אביה ובעלה כיימין
אביה ובעלה האחרון מעריי ונדר
הי תכון יתומה בחיי האב ונדר
אן נדר יתומה בחיי האב ונדר

כחש הנא אימא הו כס כרצת תקול יחדשן ידו לעושיוס

תנה יפר הדא לתנה אן לס יפר תעח אימין ועלי אן

יודיק משועבדים לא אעל ענדנא חדש חמס

מידי שעבוד פיעח הדא אקול ועלי אנהא תחת בעלי

וקן שמה יגדשנה קר בייננא אנה וגה אכר ואן א

עגשנה ואינו יכול להחזירה כלילר חיעס עריך להפר

נדרה אשתו וסבור שנדרה ברי נדרה

האשתו נדרה בגזיר וסבור שנדרה בקרבן נדרה בקרבן

בגזיר נדרה מן התאנים וסבור שנדרה מן הענבים מן

שנדרה מן התאנים הרי זה יחזור ויפר קן הרי זה

לאתה אור והפר עליו פנהמא תם באן אן לים אומר כלילר בליס

הפרה לקן לא הניא אותה חתי תכוון להפרה להא בעני

עלפת עליה ואן יעלם אנדר אי נדר הן אינא לקן תע

אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאיני

תאנים בלו רייכ רפר לתאנים אינו מופר עד

אמרה קונם תאניא שאיני טועמת עינב שאיני טועמת

הדא אמשנה ליחידים אמא מדהב אכמיס פרי

שמיים קיים והלכה כחכמים ולו באן נדר אחד ולא

מכללן הותר בלו לאן הותר נדרים גיר הפרת

אדי קבל הדא יודע אני שיט

יודע אני שיש מעירים אבל איני

אומ יפר מעני הדא אמשנה

שם שמעו כל בעד מדה מן אימין

הפרת באנה יפר פרי

את איין נדריהן כיימי וזאן אביה ובעלה מפירין נדריה ויהא כלה אנמא ליה
 יהודה ארי ימיו חק המשיא בתו קטנה ותראלכנר או נתערשד וחזרה
 היא נערה ואדא נתארסה בעד דלך אביה ובעלה מפירין נדריה וזאן
 מתלך יהודה פי מן קדש יתומה ויכלאה פי מן קדש נערה ובעד דלך נעשה יתומה
 בחיי האב והי אלתה מן תשע נערות מאן ר מאיר יקול נדריה קיימין ולדלך עדה
 פי גמלה תשע נערות וכדא קלא זן דברי ר מאיר וכאף ר יהודה עליה פיהא וקאל
 עדיין היא נערה ואביה ובעלה דאחרון מפירין נדרה הראשון ואחכמים יטאפון דיר
 ויקולון שלש נערות נדריהן קיימין בוגרת ויתומה בחיי האב והלכה כחכמים פיוכון
 להאמיל מן הדא אדא נתארסה והי נערה וחלפתוהי נערה ולס יסמעאב ואארוס אה
 בעד אן בגרה אן נעשת יתומה בחיי האב או מר האב וחינצ'סמע אארוס מאן דלך
 אנדר חיים ומא עדי דיר אביה ובעלה מפירין נדריה • קונס שאיני נהנת
 לאבא ולאבין אס עושה אני על פיק שאיני נהנת לך אס עושה אני על פי אביה
 ועל פי אבין דרי זה יפר • לעניה עדי אן דא אנדר אנמא דכרה פי ה
 עלי אנה נדר נערה מאורסה פבו יקול אנהא ואן כאנת אש'ר טת פי אנדר
 תסמע מן אביה או מן בעלהא ומת מא אטעת אחיהמא לא נסתנע
 אנמא יפר אותן אביה בעלה פכאן יקוס באבא אנהא בטועהא
 יחדים עליהא אסתנעאע באכר ויכון דא אנדר לא תתנע פיה
 אנהמא מפירין כחכם כל נדר • בראשונה היו אומרים
 ונצלות כתובה האומרת טמאה אני לך ושמים ביקר לך
 חזרו לימר שלא תהא אשה נותנת עיניה באחי
 טמאה אני לך תביא ראיה לדבריה
 מן היהודים יפר את חלקן ותהא כלה
 טמאה אני לך הו אן תקול אנה
 יאנת ועח זמאה בלכיינה כח

33

למאן דא

אנה

אן

והי פיהא

געתין מן יד פרה כוננה בוגרת ויתומה בחיי רחב ויתומה נערר ובצר
בני חנה נתאסרה והי נערר ונדדה ויניח תם נעשות בעד דרך יתומה
מאנה לא יפר אימין אפוליה את חלפתו וי נערה אדי כאן מן חקר עלי מא תמולאן יפר
הוא ואביה לזנה בעל אחרון לולא עלה רעערה יתומה ובוגרת וצאה מא קלנא אן
אביה ובעלה קאחרון מפירין אנדר אדי נדדה בפנ בעלה ראשון אדא כצנת נערה וקת
אהמה ואלתה נערה שלא בגרה והי יתומה והדה מול את קבלה צר אנה
באקיה פי סן אערות פעאר סבב אמתנאע הכרת נדריה באשתראך אאב ואזוג כוננה
יתומה בחיי האב קלים ללאב חכם ולא אבעל מא לה אן יפר עד שתכנס לחופה
ואראבעה בוגרת ומת אביה והי אן יזוגה נערה כמא בינא ולא פרק בין כוננה
והי נערה ולססממע אבעל לא בעד אמתנאע אפרה באבגרות ובמות לאב
בל ואחדה מנהמא עלי אאנפראד עליה מאנעה מן אפרה אן כון אימין יחיי
ואאמסה נערה ובגרה ומת אביה והו אן ידפע להא קדושין
ותחולף חיינא תם בעד דרך תבצר וימזת אביה והדה אפרעה אתי אעיד
ערעה את קבלהא ואסאדסה נערה שרא בגרה ומת אביה הדר אימית
קבלהא אן מעהא עלי ואחדה מן אפרה והי מות לאב ואסאבער
אשמת אביה בגרה לים בין הדר אכאמסה צר תקדם מות לאב
ואבוגרת ואביה קיים הדר נתקדשה נערה כמא אערנא
אחאסעה נערה בוגרת ואביה קיים והו אן יכו
ויס וחיינא יסמע לאב ואזוג אימין פקד
דא נערה פי אול אפרעה פהו ירוד בר
חתי חדות אעלה אמאנעה מן
אימין כצנת בעד אן כרגת ען
ואי אקית מן כתובות ע

חב עולה בר יטול ארץ ויתקוט פיה בונה אע"פ ווא ינגז בינהמא חכס
 חב א דתעיתין ומעני נכילה מי היטודים אנהא חרמת עעמיה ענה
 כלהם מוררין הנחה כמנה וקולה יפר הלמן כלמא מדפוע לאנה כלמא
 אעלמתך וכדא ביינ אתלמוד ואנמא עלי מדרב לחכמים לה אן יפר אנהא
 לאנהא כן נדרי עני וקד אעלמתך אן ימינהא נר עצמל פו שוי מן הדיא נרץ נר
 פי קולה הנחת על פלוני אמא על כל היהודים יפר וביינא אן הלכה כחכמים
 בריך רחמנא דסייענא

מסכת נזירות

כל כנויי נזירות
 נזיר און אהא נזיר נזיר נזיר נזיר זה נזיר הרי אנו מלכא
 אנו מלכא הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר הרי עלי עפרים ו מאיר אונ נזיר
 וחכמים אונ איני נזיר
 ונאמא הי אקסאס אנזירות ורי את תתקמי ידות יעני אקסאס אקסאס
 עלי מעני אנזירות פכון תקדיר אמשנה כל כנויי נזירות כנזירות
 כנזירות ואלו הן ידות האומר אהא לוי שרחר אכין וארע
 ענד הדיא אקולה ויקול איעא הו אן הדיא למעני ארע ונאמא
 נחתאג פי אנזירות פין ולבן שוין בל אד וכאן ברבן ועלי אן
 גרץ דילא כאמלה לזמת אנזירות וכדלך אדא קא אהא נזיר
 ובשרט אן ימסך בשערה ענד הדיא אקול עלי שר
 בהדיא ונזיר נזיר נזיר הי כנויי נזירות
 לישא באנא יתפון לפטה נזיר
 אעאמה ופסדת אלנה פי אסנתהם
 והריני כזה יעני אנה אשאר
 בותף לשער וקאוא פי ארע
 אדא לשער

וְאִתְּמוּרֵי הָאוֹמְרָא שְׂמִינָה אֵיךְ נוֹטְלוֹת כְּתוּבָתָה וַיִּינַעֲמָהּ לֹא יִמְכּוּ
 וְשֵׁת יִשְׂרָאֵל בּוֹנֶה לְאַנְהָא אֵין קִלְת אֲנָהָ נְטַמְּתָת בְּאוֹנֶס פְּהִי הוּא לִבְעִי-
 אֵין לִיה כְּרִיבָה לֵאמֹן כָּל מִן חֲסִי אֲנָהָ זִנְתָה בְּרַעְיוֹן פֶּקֶד אֲתִלְכֵת אִכְתֻּבָּה
 אֲלִים לְהָא וְלֹן מִנְּיָה יִגְדֵּל מִן דְּחֵר אֲבִיהָ גֵּר מִן כֶּחָן הָאֲעֵר לֹא
 אֲמַלְכִי עֵתָן בְּרִזֵּל נוֹטְלוֹת מֵה שְׁבַפְנִיָּה וַיַּעֲזָת וְלֹה אֲכִיָּאֵר אֵין שְׂמָה
 לְהָא אֵין מִסְכְּרָא אֲדִי וְלִים תֵּם בִּינָה כִּמְא בְּאֵן הֵנָּה וְכִמְא נִבִּין פִּי סוֹסֶה וְלִים נִרְוִי
 לְהָא אֵין מִבְּרִיָּא לְהָא וְלִדְלֵךְ תִּנְכַּחְהָא פֶּאֶכְתוּבָה לְאִזְמָה לִי לֵאמֹן אֲמַל עֵנְרֵנָּה אֲמַקְטוּ
 בְּה אֲמַל עֵלִי פִי צְמִיעַ אֲשֵׁרִיעָה חֲלִצֵנָּה דְּבוּרָא אֲעַע אֲנָה נִעְדִּיךְ אֲכַבֵּר בְּעִנְיָה לִמְעַנֵּי
 מִן וְלֹא נִעְדִּיקָה לִמְעַנֵּי אֲכַר וְקֹד תִּקְרֹס לִךְ מִן דְּלֹךְ מִתְּלַת פִּי מִסְכֵּת יִבְמוֹת פְּלִים כִּי
 מִלְּאֲנָהֶם אֲדִי בְּרַחֲשִׁיָּה גֵּר פִּי אֲשֵׁת כֶּהֱן אֲדִי קִלְת נְטַמְּתָת בְּאוֹנֶס פֶּאֶנְהֶם כִּי אֲנָה
 יַעֲדִקוּנָה וַיִּקְוִלוֹן חֲמָא לֹם תִּסְתַּחֵל אֵין יִנְכַּחְהָ וְהִי חֲרָס עֲלִיהָ וְהַכּוּדָּה בֵּין אֲתִלְמוּד
 וְזִכְרָהָ הִיא אֲגֵרִץ חֲלִצֵת מִמָּה אֲעֵלֶם אֵין הִיא אֲדִי דְּכֹר פִּי אֲתִלְמוּד אֵין אֲמַרְתָּה אֲדִי
 אֲנָהָ זִנְתָה בְּכַדִּיעָה אֲגֵרִץ וּבִטְנִתָּהָ אֲנָה בְּעִלְהָא פֶּקֶלְנָה אֲנָהָ גֵּר מַעֲרִיקָה
 שְׂמָה עֵינִיה נִתְּנָה בְּחֵר אֲדִי יִדְלֵ אֲנָה אֵין יַעֲדִקָת תַּחֲרֹס עֲלִיהָ פְּלִים וְלִי
 אֲמַעֲשִׂאֲתָ אִמְנֻלָּבָה פִּי אֲתִלְמוּד פִּי הִיא אֲגֵרִץ פִּי אֲשֵׁת כֶּהֱן הִיא חֲמָה
 יִקְנִתָּהָ לְכַאֲנֵת מִוִּתְרָתָ לֵאמֹן אֲגֵרִץ אֲיַעֲזָ וְאֲכַדִּיעָה יַעֲרֵב מִן
 אֲדִי אֲגֵרִץ מַעַע הַשְּׁמַיִם בִּינִי לְבִינֵךְ אֲנָהָ תִּדְרַע בְּאֵמֶר לֹא יִמְכּוּ
 אֲתָת וְהוּן אֵין תִּקּוּל אֲנָה גֵּר כִּי אֲמַל לִנְכַּחֵת וְאִינוּ יוֹרָה כֶּחָן אֲדִי
 אֲמַל עֵנְרֵנָּה הִי קִים לֹה בִּיּוֹרָה כֶּחָן הוּא לֹא קִים לִיָּה לְאַנְהָ תִּעֲלֵם
 אֲמַל לְאַנְהָ לֹא יִחַס מִתְּ אֲנַפְעֵל עֵין נְסִמָּה פֶּלִילָה
 אֲמַרְתָּה עֲלִיהָ וְלִזְמִנָּהָ אֲכַתוּבָה פֶּלִילָה
 בּוֹבָה אֲדִי בִּין מַעֲרָה עֲשֵׁר סִנְיוֹן
 אֲמַל אֲתָתָתָת תִּקּוּל מִתְּ נַעֲלֵם הוּא סִבֵּב הִיא
 אֲמַל מִתְּ וְקַע אֲשֵׁךְ אֲוִקִי פִי
 אֲמַל מִתְּ מִתְּ מִתְּ מִתְּ

נזירות ונעם נזירות פירזמה פי דור כלה חן יכון נזיר סתנן יומא וכן קולה
הרי זה נזיר שותם וסיבין לך פי אכרס אתלת כסף אחכאס מן נזיר שות נזיר
ואנכא לזכה שות נזירות לאן לאויל קד כעלהא פי קולה הריני נזיר ונ
אנזירות ונזירה יום אן סאעה פלא בד אן יכמלהא אכא אן קא הריני נזיר שלוש
יום ונענה אחת פיבקי אחד ותלאתנן לאן לאעל חין נזירות לשפעות לקו ימי נזיר
הריני נזיר כשער ראשי וכעפר הארץ וכחול הים הרי זה נזיר עולם
ומלה אחת לשלשים יום רבי אומר חין זה מנלח אחד לשלשים יום ואיזה הוא
שהוא מנלח אחת לשלשים יום האומר הרי עלי נזירות כשער ראשי וכעפר
הארץ וכחול הים למא אן קא הרי זה נזיר עולם וחכא נזיר עולם אן יחלק
משנים עשר חדש לשנים עשר חדש כמא בינת לך אסתדרך וקא ומלה
אחת לשלשים יום לאן שער ראסר וארמא וארמא חגא
נזיר בכדא וכדא אף נזירות אתי לא יפי עמרה בהא לכנהא מנעלה כדלך
לה אן יחלק כל תלאתנן יומא וקא רבי לים אמר כדלך בל הן נזיר עולם ואי
מנלח אלא לשנים עשר חדש אף יקא הריני נזיר וסתעלהא אנזירות וקן בער
הארץ אנכא אתאביד ואדנאס עלי עזר חנאה ארמא ואנכא חול חנה נזיר
נזירות מפתרקה אדא קא הרי עלי נזירות כשער ראשי חנה וקא אן כ
הוא לקול כמא שער ראשי אגא מפתרקה וזכון הדא אנזירות מע עקה
הלכה כרבי הריני נזיר כלה הבית מלא הקוסר וזקין אן
אמר אחת עולה נזרת נזיר שלשים יום ואם אמר סתם נזיר אן
כאלו היא מליאה הרדל ונזיר כל ימין
קעד לתוויל שלשים יום כמא מא קא
ואנכא קעדת טול אמרה פלא תל
אקעד אנכא נזירות להא חד ולא
ל שנים עשר חדש
קעד מנא

מן הזוג מן התעלות מן הטומאה הרי זה נזיר וכל דקדוקי נזירות עליו
 כבן מנוח כבעל דילה כמי שעבר דלות עזה כמי שניקר
 פרוצות עיניו הרי זה נזיר שמשון מה בין נזיר עולם לנזיר שבשון נזיר עולם
 הכביד שערו מקל בתער ומבא שלש בהמות אם נטמא מביא קרבן טמא נטמא
 שמשון הכביד שערו אינו מקלוחם נטמא אינו מביא קרבן טומאה
 קא הריני נזיר מן המדענים פקדו לזנותה אחכאם לנזירות כלהא וכדלך אן ה' מן
 הזוג מן התעלות וכעני קולה נזיר שמשון אנה עיני נזירות שמשון אתי ליס
 כאן ימתנע פיהא מן טומאה ורוא לאמר נקל והו קולהם נטמא נטמא לר ואדי אבא
 לה דלך אנה לא נדר נזיר ואנכא אבאך קא לאמר נזיר אלהים יהיה הנער מענא
 מעתול ותקדיר הדר בשנה האומר הריני נזיר עולם הרי זה נזיר עולם ומה בין נזיר
 עולם לנזיר שמשון נזיר עולם הכביד שערו מקל בתער יעני אנה יגזו לה אחלה
 ולכן מן אתנע עשר שהרא לי אתנע עשר שהרא ואסתדלוג עלי דרך כח
 יום לאנה כאן נזיר עולם ודלך משהור מעולם עני אצקלין וועצא איך יקל
 מקץ ימים ימים אשר יגלה כי כבד עליו ונחון ולא תפז דא כלת קולה
 לא יעבר על ראשו לאן הלא אנן לוס הו נזיר עולם ואנכא נא פי מן נדר
 אדורא כל ימי נדר נדרו תער לא יעבר על ראשו עוד מלאות הימים
 ואם נטמא אינו מביא קרבן אדי ידל דלך אנה לא יגזו לה
 אומר כדלך בל לא יגזו לה אן יטמא לכתחלה מתל שמשון
 אס נטמא קא אינא פי נזיר שמשון אם נטמא
 אס נזיר הריני נזיר כולם הריני נזיר אחת צדולה
 אס העולם נזיר שלשים יום הריני נזיר
 אחת נחמה הרי זה נזיר שתיים
 יום ואחד יום שאין נזירין שעות
 אס שלשים יום לקולה

קא בביאן הריני נזיר מבשרה אינו נזיר אלא עלי מורבכם לא שיתקדש
 נזירותו וזהו לא יחול הריני נזיר מבשרה אלא בשרה לא תקח וקדש
 זבועה לא תקח וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש וקדש
 ילזמון אנזירות חתי יקול אינעא וזהו בשרה קרבן חס לא עבדתי וזהו
 אד לא יכון קרבן ולעלה אתי דכרנא

נזיר ממנו הרי זה נזיר מעשה באשה אחת שהיה שוכר ממנו לה ארץ
 הכוס אמרה הריני נזירה ממנו חכמי לא נתכוונה זו אלא כלומר הרי
 הוא עלי קרבן
 הדיא אמצעה לא יצא עלי אכלאם אמתקדים אנה
 מנחאן לה ואנמא אחס אמתקדים פי רגל עניה אמה אמתקדים חלא לאנה לא
 יקעד לא אן לא ישרב הדיא אדי אערין עליה ליהיל רמה וזהו אקיתא פי אכריתא
 אדא קא הריני נזיר ממנו לא תלזמה נזירות לאן גרעה אדא ענף עליה בכורה
 אשראב ואסתדל באמצעה עלי דילך פיוון אקדרי ואם היה שוכר חין זה נזיר
 ומעשה באשה וכן וכלאמנא אנמא הו פי שוכר לא יסתפק פי אכריתא
 לשכרות שללוט אדי גמיע אפעלא וחקואה עאמלה ויעאקב סמ
 יפעל כה יסתחק עליה אעקאב מנחל אעקאב אמא מן הנני לא
 פאפעלא כלהא ואקואה סקטד ולא חק עליה ולא שר ילמדה

הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומטמא למי
 ואסור בכולן יודע אני שיש נזירים אבל איני יודע שהנזיר
 אסור ה' שמעון מתיר יודע אני שהנזיר אסור ביין אבל
 מתירין לי מפני שאני יכול לחיות אלא ביין אן מיני
 זה מותר ה' שמעון אומר
 לאן אעל ענדא כל המתנה על מה שיהיה
 עלי אכתיאף ד שמינחן וחכמיה
 היין פקט אן מן היין פקט
 וזהו

יהודה מנעשה היה ובינין ירושלים בית ים יבאך עלי הוא אסר

אז מן קא הריני נזיר כמעין ימות השנה הרי זה נזיר עולם חרצ

על כמעין ימות החמה או כמעין ימות הלבנה וחיניד מונה נזירות

יהודה עליה ונצב מעשה אז מן קא הריני נזיר כמעין ימות הוצה

אז נזיר ויהו קו כיון שהשלים דליל אנה נזיר ודמיון הלכה כר יהודה

פרק שני

הריני נזיר מן הדורות ומן הדבולה בית שמאי אומ נזיר ובית

הלל אומ אינו נזיר אמר יהודה אף כשאמרו בית שמאי לא אמרו אלא באומר

בית שמאי יקולץ אין אדם מועיא דברו לבטלה ומנ

אנזירות וקו בעד דלך מן הדורות ומן הדבולה הרוב עז

לזוס אנזירות לאנה אסתדרך דלך ומדהב בית שמאי אין שאלה בנזירות ולא

אסתרצאע ובית הלל יקולץ חז ולא נדר כדרך הנודרים לא תלזמה נזירות

ודה עז בית שמאי הרי הן עלי קרבן לאנה אד ודכר אנזירות ואקרבן

אנזיר כמלת ואדא באז כלס ר יהודה עז בית שמאי וכלס

חלא נבא קאז כיף מה קאז אמר אמרה פרה זו

מדת אני אמר הדלא הזר הריני נזיר אם נפתח אני בית שמאי

לאומ אינו נזיר אמר יהודה אף כשאמרו בית שמאי לא אמרו

דה זו קרבן אם עומדת היא ביין אתלמוד אן הוא

אנזיר לפעו ותמתע מן אקיאס וכדלך באב מנלוק גע

אנזיר אדי ירוס פתח הוא אבא או אקאמה הודה

אם ית מדת אני עלי טרין אמצו כמא יקן אנאס

אנזיר אדי עעב ינליה שגל פיהא חלף הדא

אנזיר אדי אקאמול כתיבה אדור

אנזיר אדי אדור

אנזיר אדי אדור

ואחר כך משום את שולן רחוק כלל ביין ואע"פ שנה ארבע נטמא פיראיתם
 אנזירות אתי לזמנה ענין ולתרה אולד סותר את הכל לאן נזירות ונזירות בנו
 במצולת נזירות ונזירות אנזירותהא
 מאר יום נולד לו עד שבעים לא הפסיד כלום לאחר שבעים סותר שבעים
 שאין תעלה פחות משלשים יום אדא וולד לה וולד והו עד מן איתם
 אנזירות אי סבעין לא יכסר שיא לאנה יקטע כמה קלנא ויעד אנזירות שובנו
 ויתמרה וינלח תם ירגע בעד דרך כמה קלנא משלם אה שולן ותכונן אבדקיר
 את בקאת עליה כן נזירות שולן שלשים יום פיעדוץ בעד תעלה נזירות
 בנו וינלח כמה קלנא וחוזר ומשלם את שולן פכונן בין תעלה ותעלה שלשים
 יום אמה אז וולד לה אולד בעד אסבעין יונלס וקטע ורגע אי נזירות בנו ותמרה
 ונלח לים יקדר ירגע אי המסס נזירות שולן לאן ארבי בקי מנחא אקל מן תלאת
 יונלס ואין תעלה פחותה משלשים קלדלך יחתגאן יעד בעד נזירות שובנו
 אתי הי שלשים יום נזירות שולן ארבע הי מנה יום וחידר ינלח ויכסר אנזירות
 כלת אתי עד ד הכל ולתרה אולד

פרק שלישי

נזיר מנל יום שלשים

מי שאמר הריני נזיר מנל יום שלשים ואחרי ואם גלה יום שלשים יעא הריני נזיר שלשים יום אם גלה יום שלשים
 לא יעא קד קלנא אן סתם נזירות שלשים יום פאנה ארבי חלק יונלס
 פנאז ענה אמת אן קא הריני נזיר שלשים יום פחתגאן יכסר
 בנזירות ויחלק פי יום ואחד ותלאתין
 את דראשונה יום שלשים ואחד ואת השנייה יום שלשים
 דראשונה יום שלשים מנל את השנייה יום שלשים
 אחד יעא זן עדות העד ר פנים
 ראשונה יום שלשים מנל
 ומה יום שלשים

והיה אמן שמה להם ונפלה ונדרר יקו הנח את המלך הנזירות ואז באי אנוס
והיה שאל לחכם ואין הלכו כר שבעון מי אקולין צמיעה
לגלח נזיר ושמע חבירו ואני ועלי לגלח נזיר אם רין פקחים מצליחין זה את
זה ואם לאו מצליחין נזירים אחרים
מענין זה ועלי לגלח נזיר אן יצב ארבעות
אלא יזמה לה ענך אתגלחת ענך תמאס אנזירות וכדלך מענין מצליחין זה את זה
אז יצב כל ואחד ארבעות אלא יזמה לעצמה פלים יכסראן שיא ויכוון כל ואחד
מנהגא קד קיים נדרו ואעלם אנה אן שמע חבירו וקא ואני ולם יקול ועלי לגלח
פתלזמה אנזירות פקט
והני ועלי לגלח חעי נזיר זה מצלח נזיר שלם וזה מצלח נזיר שלם דבריה מאיר
וחכמא אומ' זה מצלח חעי נזיר וזה מצלח חעי נזיר
אכל מתקוון אנה אדא
קא חעי קרבנות נזיר עלי פלים ילזמה גיר נעק ארבעות אלא יזמה ללנזיר ימר
ברא ען א נזיר שא ויכמל דלך אנזיר אנעק אכר והם אינען מנמעון אנה
אדא קא קרבנות חעי נזיר עלי תלזמה ארבעות כלהא לאן לים ענדנא נעק
נזירות ואנמא אכתלפא פי הדא אלפא ר' מאיר יקול מצד הא הרי עלי לזמר
קרבנות נזיר כאמרה וקן בעד דלך חעי נזיר אסתדראך ולא יעיר לה אסתד
אך נאחכמים אקולון נדר ופתחו עמן ואסתדראכה עחיח והלכה כחכמים
הריני נזיר כשיהיה לי בן נולד לו בן הרי זה נזיר בת וטמטס
דג' נוס אינו נזיר אם אמר כשאראה יי ולי אפילו נולד לו בת טמטס
כאן יקום באבא אן מענין קולה בן אן יכוון לה
מענינה אנמל פקט וכאן יקום באבא אינען אנה אדא
בין אנאם תמא טמטוס ואנדדנען עלי
נעבדד עלי אמעהוד מן אלפא
שמעון אומ' יאמר אם היה בן קיימ
והיה אדא הרי זה נזיר ר' שמואל
והיה אדא

בבית הקברות אפלו הוא שם שלשים יום אין עולין לו ואם נטמא שם
שהנזיר מעלה עליה אין יביא קרבן כימא יעא והיה ושנה וטבילתו עולה
מן המעין חזר ונכנס קודם הזאת וטבילה אין עולין לו מן המעין
חזר בו ביום שנדר אינו סותר אתו היום שנה ימים חדשים וכן
וכדלך לחכם פי נזיר טהור מתחלתו וזלל נטמא פי יום שנזיר
יתם עליה אעדד ואן אנתגם פי אלת או נט בעדה היניד תסקט
מי שנזיר נזירות מרובה השלים את נזירותו ואחר כך בא לית
שמאי אומריין נזיר שלשים יום ובית הלל אומריין נזיר כתחלה מעשה כהן
המלכה שהלך בנה למלחמה ואמרה אם יבוא בני מן המלחמה בשלום
נזירה שבע שנים ובת בנה מן המלחמה בשלום והיתה נזירה שבע שנים ובשם
שבע שנים עלת לארץ והורוה בית הלל שאתה נזירה עוד שבע שנים אחרות
ובסוף שבע שנים אחרות נטמאת נמעאת נזירה עשרים ואחת שנה אמר
לא היתה נזירה אלא ארבע עשרה

אצל אטומא וקן פי אתוספתא נזירות נהגת בארץ ובחוץ לארץ יריד בה
מן אום נהסה נזירות בחוץ לארץ ולמה דלך עלי נה אקנס פלוגתא
ישראל וילתזם תם לנזירות והדא אדי נזיר בחוץ לארץ קנסין
יכון אקנס יתו נלזמה סתם נזירות בארץ ישראל ודלך שלשים יום
נלזמה מן הנזירות מתל את אום נהסה בארץ ור יהודה יעתקד אן
מלכות אינו סותר הכל ואנמא תסקט לה שלשים יום נקט מתל
אנמא ומדא תבייין אן ענה רוי אמרת וסנר הדא אי קולה

ביום שנות התורה אמרה כי נטמא ביום מלאות
נזירות דלך שלשים יום ודלך יקול
ער שלשים יום אד וס תכיל לעס וס
ית ערים מעידות אנתגם מעידות
נמאי אומריין ע

[illegible]